

กรมโรงงานอุตสาหกรรม
DEPARTMENT OF INDUSTRIAL WORKS

คู่มือเอกสารการศึกษา
“โครงการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ กฎ ระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม
ความปลอดภัย วัตถุอันตรายและสารเคมี
ที่มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม
เพื่อเตรียมความพร้อม
เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”

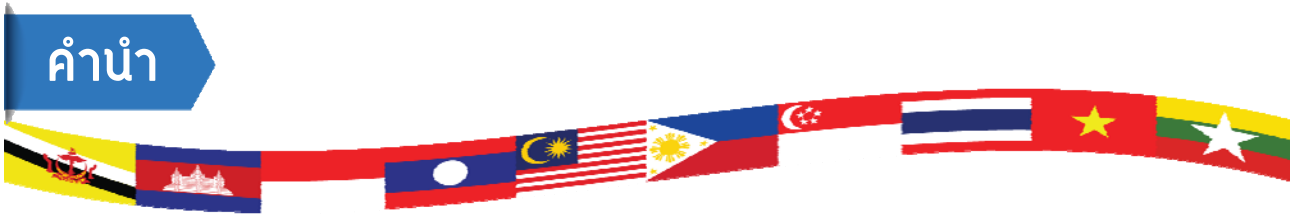

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ชื่อหนังสือ : คู่มือเอกสารการศึกษา โครงการวิเคราะห์เปรียบเทียบ
กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย วัตถุอันตราย
และสารเคมีที่มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม

ผู้แต่ง : สำนักสนธิสัญญาและยุทธศาสตร์
กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

คณะกรรมการประจำโครงการ : ดร.ปิยาณี ตั้วทองทวี
: นายวัชรพันธ์ ศิริพันธุ์
: นายวณัฏฐ์ ประยูรพรหม
: นายสิทธิชัย เรืองโรจน์วิริยา
: นายไชยรัตน์ เลี้ยวสุพาศ์

การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี พ.ศ. 2558 จะเป็นโอกาสอันดีของภาคอุตสาหกรรมไทยในการขยายการลงทุนเข้าไปยังประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งในการขยายฐานการผลิตไปยังประเทศนั้นๆ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดและมาตรฐานมลพิษอุตสาหกรรมที่หน่วยงานกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมของแต่ละประเทศกำหนดไว้ และในปัจจุบันยังมีความแตกต่างกันในรายละเอียดของข้อกำหนดตามการพัฒนาอุตสาหกรรมของแต่ละประเทศ

สำนักสนธิสัญญาและยุทธศาสตร์ กรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำคู่มือเอกสารการศึกษา “โครงการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ กฎ ระเบียบ ด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย วัตถุอันตรายและสารเคมี ที่มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไทยในการลงทุนและแข่งขันในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน และเพิ่มความได้เปรียบของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทำให้เกิดการแข่งขันและพัฒนาอุตสาหกรรมบนพื้นฐานของอุตสาหกรรมสีเขียวได้อย่างยั่งยืน ซึ่งคู่มือฉบับนี้เป็นการรวบรวมกฎหมายสำคัญๆ ด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย วัตถุอันตรายและสารเคมี และการลงทุน ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมของประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีความน่าสนใจในการลงทุน คือ ลาว กัมพูชา เวียดนาม อินโดนีเซีย และเมียนมาร์ และดำเนินการศึกษา เปรียบเทียบข้อมูลกฎหมายดังกล่าวกับกฎหมายของประเทศไทย

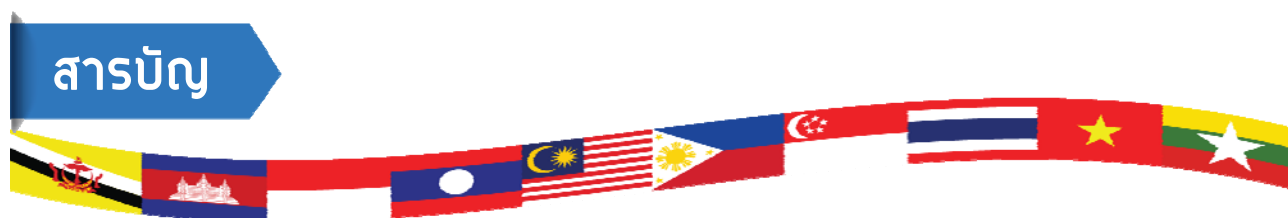

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาโครงการนี้พบว่าการเข้าถึงข้อมูลของประเทศสมาชิกอาเซียนยังมีข้อจำกัดอยู่มาก และกฎหมายในแต่ละประเทศกำลังมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบรับกับการจัดตั้ง AEC และการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมในอนาคต ทางสำนักฯ จึงได้สรุปข้อมูลกฎหมายและฐานข้อมูลในการสืบค้นที่สำคัญ โดยรวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ในคู่มือฉบับนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับนักลงทุนและผู้สนใจทั่วไป เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการลงทุนและการศึกษาเพิ่มเติมในอนาคต

สำนักสนธิสัญญาและยุทธศาสตร์

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	5
1.1 ข้อมูลพื้นฐานโดยย่อของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ศึกษา	8
1.2 หน่วยงานรับผิดชอบด้านกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย วัตถุอันตรายและสารเคมี และการลงทุน	11
2. กฎหมาย และข้อกำหนดสำคัญด้านต่างๆ	20
2.1 กฎหมายสิ่งแวดล้อม	21
2.2 กฎหมายความปลอดภัย	55
2.3 กฎหมายวัตถุอันตรายและสารเคมี	89
2.4 กฎหมายการลงทุน	109
3. การสืบค้นข้อมูลกฎหมาย	118

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

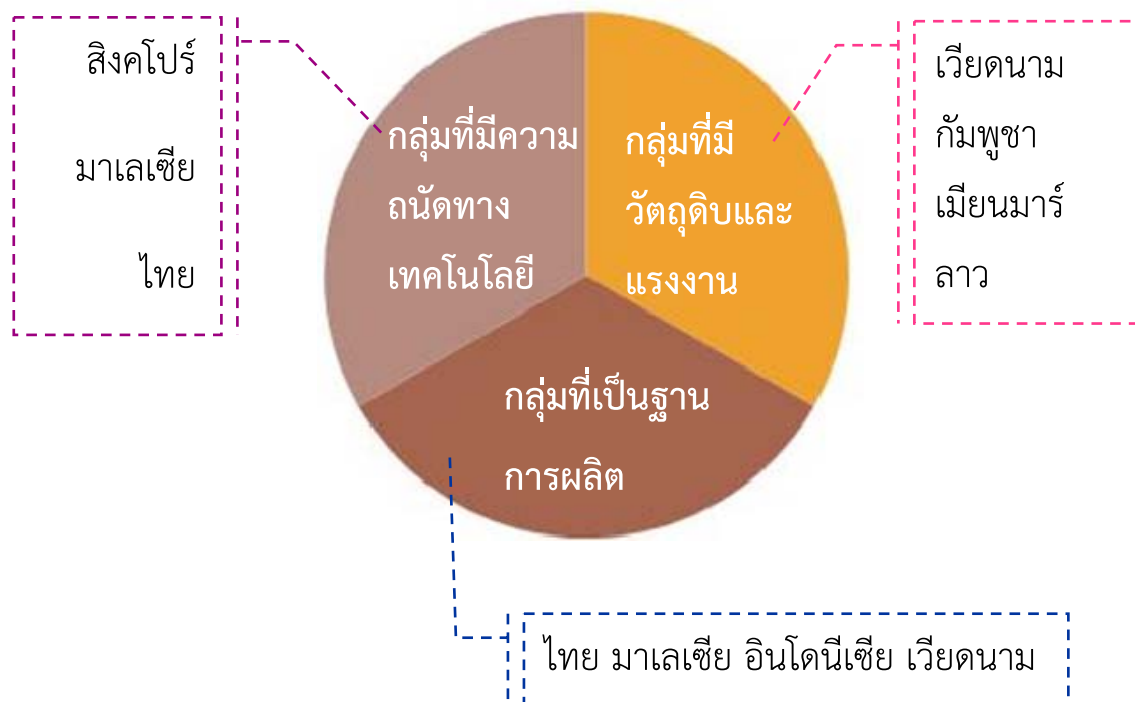
1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเทศสมาชิกอาเซียนนั้น ประกอบด้วย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไน (พ.ศ.2527) เวียดนาม (พ.ศ.2538) ลาว เมียนมาร์ (พ.ศ.2540) และกัมพูชา (พ.ศ.2542) โดยจากรายงานการศึกษาทิศทางการเปลี่ยนแปลง ผลกระทบและโอกาสที่จะเกิดขึ้นเมื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของสำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพบว่า ผลประโยชน์ที่ประเทศต่างๆ ในอาเซียนจะได้รับ สามารถสรุปได้ดังนี้

- การมีตลาดและฐานการผลิตเดียว จะทำให้เกิดตลาดส่งออกมีขนาดใหญ่ขึ้น เนื่องจากอาเซียนมีประชากรรวมทั้งหมดประมาณ 600 ล้านคน และเมื่อรวมเป็นฐานการผลิตเดียวกัน จะสามารถช่วยให้สินค้าวัตถุดิบนำเข้าราคาถูกลง ทำให้ต้นทุนการผลิตเพื่อการส่งออกลดลง และยังเป็นการเสริมสร้างโอกาส และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศอีกด้วย
- การรวมตัวกันของกลุ่มประเทศสมาชิกจะเพิ่มกำลังการต่อรองในการเจรจากับประเทศและกลุ่มประเทศต่างๆ ในเวทีการค้าโลก และมีการสนับสนุนในการจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศคู่เจรจาต่างๆ อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกต่อไป

- การรวมตัวกันของกลุ่มประเทศสมาชิกจะสามารถเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ได้มากขึ้น ทำให้สามารถเลือกหาแหล่งวัตถุดิบที่ราคาต่ำลง และคุณภาพดีเพื่อนำมาใช้ในการผลิตภายในประเทศสมาชิก รวมถึงการเลือกพื้นที่การผลิตที่มีศักยภาพสูงเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

และจากการศึกษาฯ ยังได้แบ่งกลุ่มประเทศสมาชิกออกเป็น 3 กลุ่มหลักตามลักษณะพื้นฐานของแต่ละประเทศ ดังนี้

ดังนั้นคู่มือเอกสารการศึกษาฉบับนี้จึงรวบรวมกฎหมายสำคัญๆที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรม ดังเช่น กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม กฎหมายด้านความปลอดภัย กฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมี และกฎหมายด้านการลงทุนของประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีความน่าสนใจในการลงทุน คือ ลาว กัมพูชา เวียดนาม อินโดนีเซีย และเมียนมาร์ โดยดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลกฎหมายดังกล่าวกับกฎหมายของประเทศไทย

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกที่ศึกษา

1) ประเทศไทย

ประเทศไทย ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของคาบสมุทรอินโดจีน โดยมีพื้นที่รวมประมาณ 513,115 ตารางกิโลเมตร โดยมีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 4 ประเทศ คือ ลาว กัมพูชา เมียนมาร์ และมาเลเซีย

การแบ่งเขตปกครอง สามารถแบ่งออกเป็น 77 จังหวัด และมีกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวงเป็นเขตปกครองพิเศษ ภาษาที่ใช้ในราชการคือ ภาษาไทย ส่วนภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ ได้แก่ ภาษาไทย อังกฤษ และจีน สกุลเงินที่ใช้ภายในประเทศ คือ บาท (Baht, THB)

2) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของคาบสมุทรอินโดจีน โดยมีพื้นที่รวมประมาณ 236,800 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นพื้นดิน 230,800 ตารางกิโลเมตร พื้นน้ำ 6,000 ตารางกิโลเมตร และตลอดแนวชายแดนซึ่งมีความยาวรวม 5,083 กิโลเมตรนั้นล้อมรอบด้วยประเทศเพื่อนบ้าน 5 ประเทศ คือ จีน ไทย กัมพูชา เวียดนาม และเมียนมาร์ ดังนั้นลาวจึงเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล

การแบ่งเขตปกครอง สามารถแบ่งออกเป็น 16 แขวง และ 1 เขตปกครองพิเศษ คือ นครหลวงเวียงจันทน์ และแขวงต่างๆ ประกอบด้วย เซกอง อັตตะปือ สาละวัน จำปาสัก สหวันนะเขต คำม่วน บอลิคำไซ เวียงจันทน์ ไซยะบูลี หลวงพระบาง เชียงขวาง ห้วยพัน พงสาลี อุดมไซ หลวงน้ำทา และบ่อแก้ว สำหรับภาษาที่ใช้ในราชการคือ ภาษาลาว ส่วนภาษาที่ใช้ในการติดต่อ

ธุรกิจ ได้แก่ ภาษาไทย อังกฤษ และฝรั่งเศส สกุลเงินที่ใช้ภายในประเทศ คือ กีบ (Kib, LAK)

3) ราชอาณาจักรกัมพูชา

ราชอาณาจักรกัมพูชา ตั้งอยู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีพื้นที่รวมประมาณ 181,035 ตารางกิโลเมตร (หรือประมาณ 1 ใน 3 ของ พื้นที่ประเทศไทย) โดยมีแนวชายแดนซึ่งมีความยาวรวม 2,572 กิโลเมตร ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 3 ประเทศ คือ ลาว ไทย และเวียดนาม โดยมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาว 443 กิโลเมตร

การแบ่งเขตปกครอง สามารถแบ่งออกเป็น 23 จังหวัด 1 ราชธานี คือ ราชธานีพนมเปญ สำหรับภาษาที่ใช้ในราชการคือ ภาษาเขมร ส่วนภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ ได้แก่ ภาษาไทย เวียดนาม อังกฤษ ฝรั่งเศส และจีน สกุลเงินที่ใช้ภายในประเทศ คือ เรียล (Riel, KHR) และดอลลาร์สหรัฐ (US Dollar, USD)

4) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ตั้งอยู่บริเวณทิศตะวันตกของคาบสมุทรอินโดจีน โดยมีพื้นที่รวมประมาณ 331,150 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศประกอบด้วยภูเขาและป่าไม้ บริเวณแผ่นดินทั้งหมดของเวียดนาม มีพื้นที่ประมาณ 328,000 ตารางกิโลเมตร นอกนั้นเป็นไหล่เขาและหมู่เกาะต่างๆ นับพันเกาะเรียงรายตั้งแต่อ่าวตังเกี๋ย ไปจนถึงอ่าวไทย และมีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 3 ประเทศ คือ จีน ลาว และกัมพูชา เวียดนาม โดยมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาว 3,443 กิโลเมตร

การแบ่งเขตปกครอง แบ่งเป็น 59 จังหวัด และ 5 นคร (กรุงเทพมหานคร นครโฮฟอง นครดานัง นครโฮจิมินห์ และนครเกิ่นเทอ) สำหรับภาษาที่ใช้ในราชการคือ ภาษาเวียดนาม ส่วนภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ สกุลเงินที่ใช้ภายในประเทศ คือ ดอง (Dong, VND)

5) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia) เป็นหมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก และตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย และระหว่างทวีปเอเชียกับออสเตรเลีย ทำให้อินโดนีเซียสามารถควบคุมเส้นทางการติดต่อระหว่างมหาสมุทรทั้งสอง ผ่านช่องแคบสำคัญต่างๆ อาทิ ช่องแคบมะละกา ช่องแคบซุนดรา และช่องแคบลีอมบ็อก โดยมีพื้นที่รวมประมาณ 5,193,250 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นพื้นดิน 2,027,087 ตารางกิโลเมตร พื้นน้ำ 3,166,163 ตารางกิโลเมตร อินโดนีเซียประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยกว่า 17,500 เกาะ แต่มีประชากรอาศัยอยู่เพียง 3,000 เกาะ รวมอยู่ในพื้นที่ 4 ส่วนคือ หมู่เกาะซุนดาใหญ่ หมู่เกาะซุนดาน้อย หมู่เกาะโมลุกกะ และปาปัว ซึ่งอยู่บนเกาะนิวกินี

การแบ่งเขตปกครอง แบ่งเป็น 33 เขต ประกอบด้วย 28 จังหวัด (provinces - propinsi - propinsi) และเขตปกครองสถานะพิเศษ 5 แห่ง คือ กรุงจาการ์ตา เมืองยอกยอกการ์ตา เมืองอาเจห์ เมืองปาปัว และเมืองปาปัวตะวันตก สำหรับภาษาที่ใช้ในราชการคือ ภาษาอินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia) ส่วนภาษาที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ สกุลเงินที่ใช้ภายในประเทศ คือ รูเปีย (Rupiah, IDR)

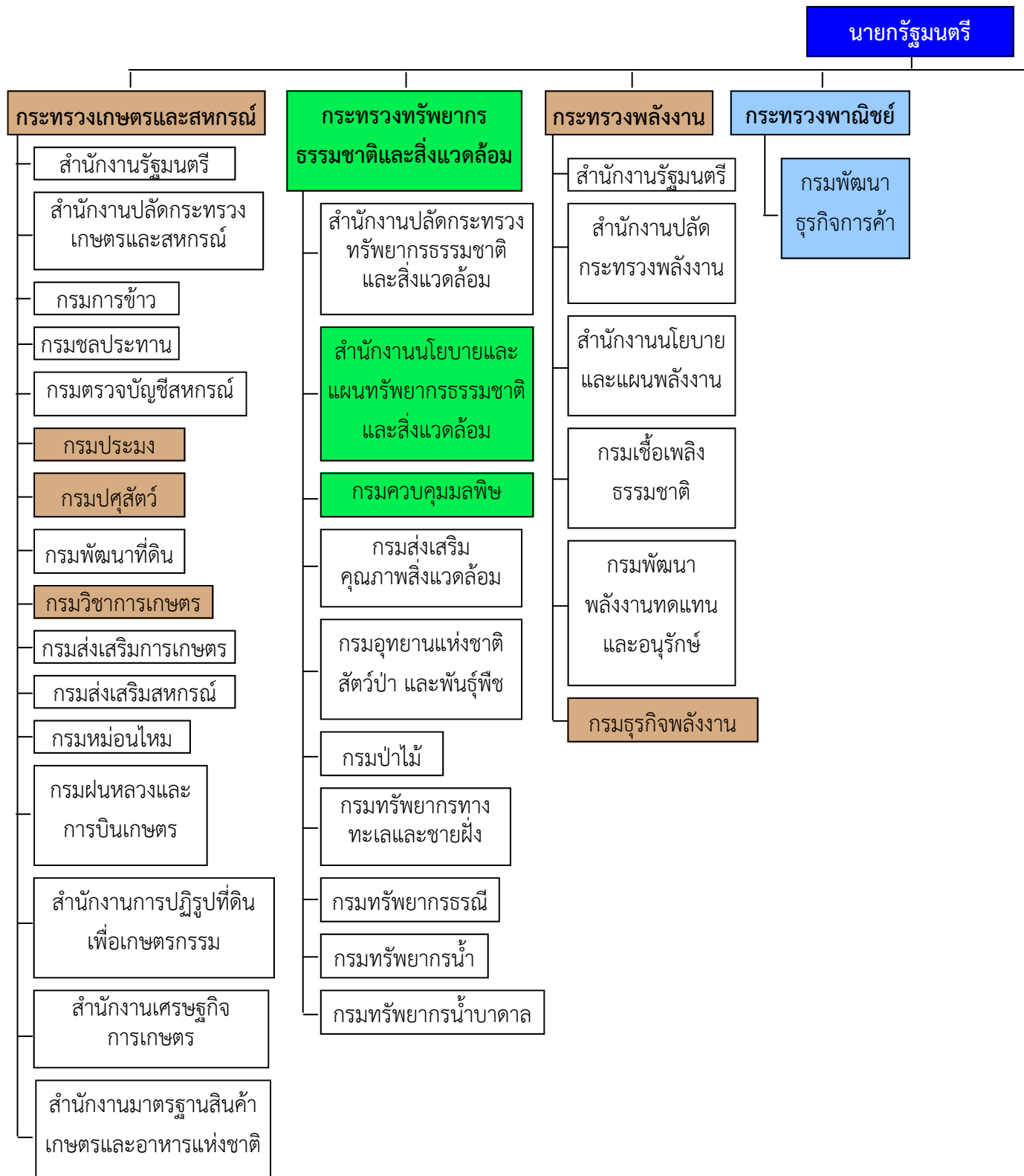
6) สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Republic of the Union of Myanmar) เป็นประเทศขนาดใหญ่ที่สุดบนคาบสมุทรอินโดจีน โดยมีพื้นที่รวมประมาณ 677,000 ตารางกิโลเมตร และมีชายฝั่งทะเลยาวถึง 2,000 ไมล์ และมีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 5 ประเทศ คือ บังคลาเทศ อินเดีย จีน ลาว และไทย

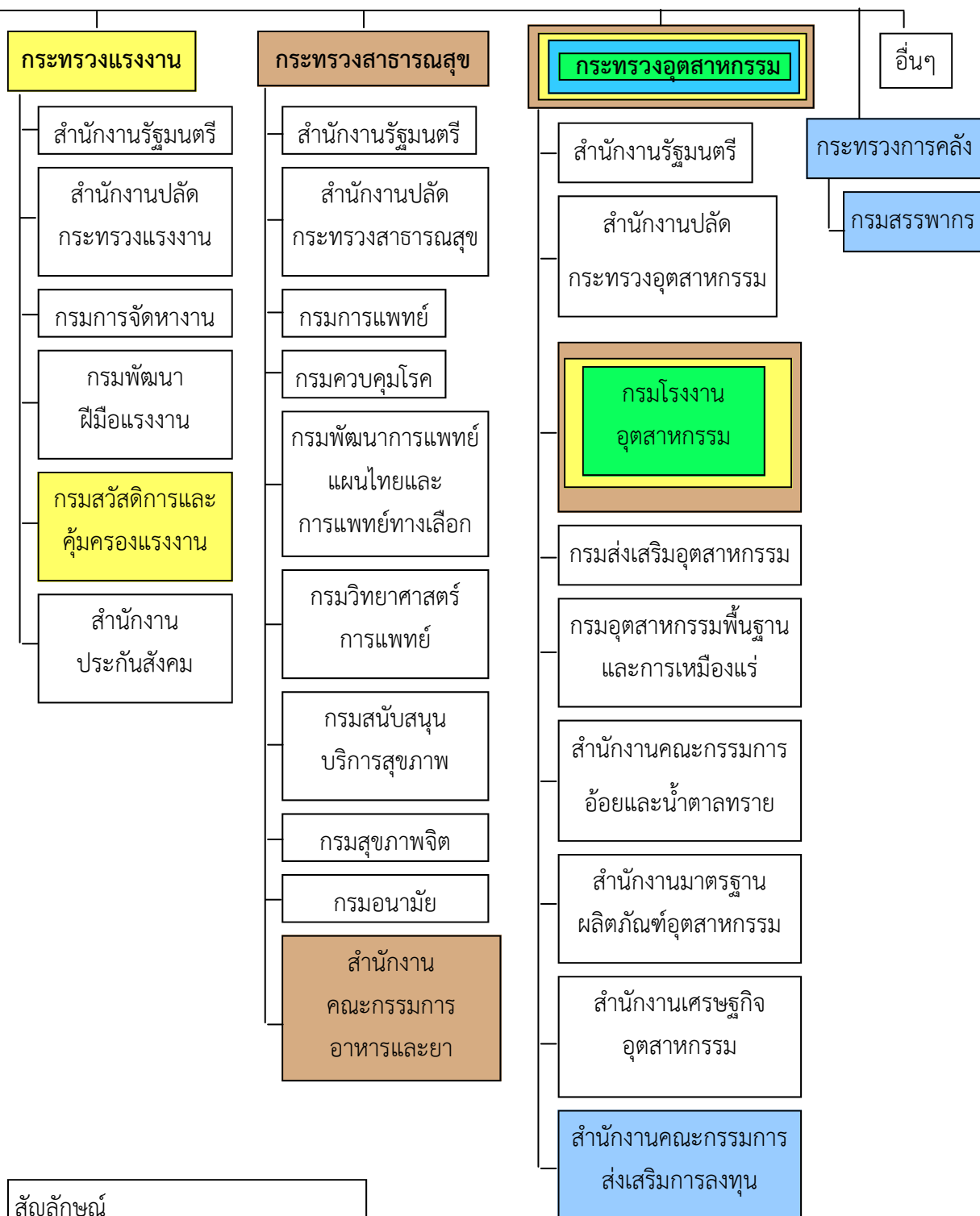
การแบ่งเขตปกครองแบ่งเป็น 7 มณฑล คือ มณฑลเอยาวดี พะโค มาเกว มัณฑะเลย์ สะกาย ย่างกุ้ง และตะนาวศรี และ 7 รัฐ คือ รัฐชิน กะฉิน กะเหรี่ยง กะยา มอญ ยะไข่ และฉาน (ไทใหญ่) สำหรับภาษาที่ใช้ในราชการคือ ภาษาพม่า สกุลเงินที่ใช้ภายในประเทศ คือ จ๊าด (Kyart, MMK)

1.2 หน่วยงานรับผิดชอบด้านกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย วัตถุอันตรายและสารเคมี และการลงทุน

ประเทศสมาชิกอาเซียนที่ทำการศึกษาในแต่ละประเทศ มีการบริหารจัดการ และโครงสร้างองค์กรที่แตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อความชัดเจนในการวิเคราะห์ กฎระเบียบ ข้อบังคับ และโครงสร้างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย วัตถุอันตรายและสารเคมี และการลงทุนนั้น คู่มือเอกสารการศึกษานี้จึงสรุปภาพรวมหน่วยงานราชการของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ทำการศึกษา โดยแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้าน กฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายความปลอดภัย กฎหมายวัตถุอันตรายและสารเคมี และกฎหมายการลงทุน ของประเทศที่ทำการศึกษาทั้ง 6 ประเทศ แสดงดังรูปที่ 1 ถึงรูปที่ 6

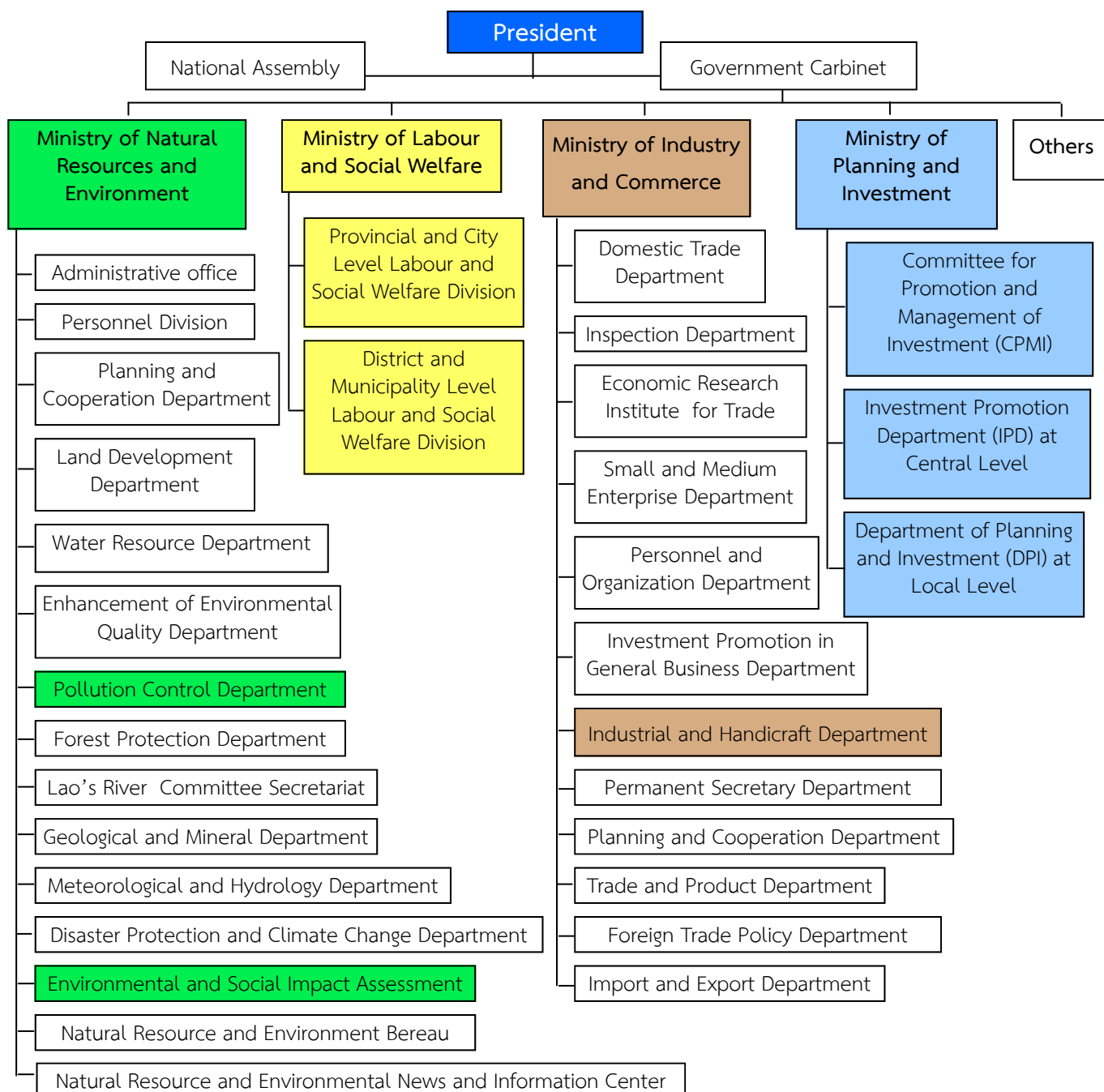

รูปที่ 1 โครงสร้างของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายความปลอดภัย กฎหมายวัตถุอันตรายและสารเคมี และกฎหมายการลงทุน ของประเทศไทย

สัญลักษณ์

- ด้านสิ่งแวดล้อม
- ด้านความปลอดภัย
- ด้านวัตถุอันตรายและสารเคมี
- ด้านการลงทุน

Decentralization

Province

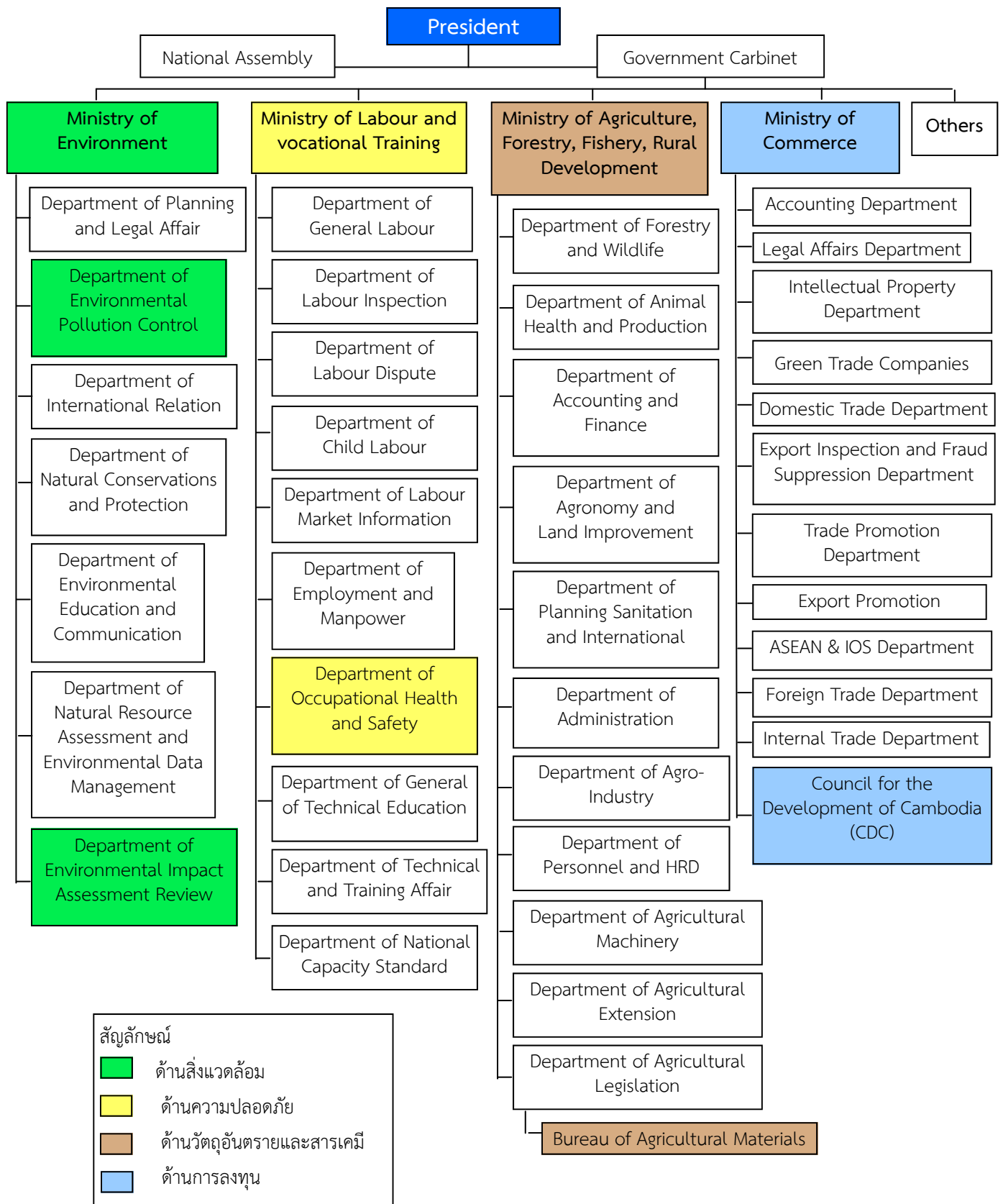
Provincial Natural and Environmental Committee

- Project Review and Approval for Project Coast under 5 and 3 Million USD and Project that Required IEE
- Enforcement and Monitoring

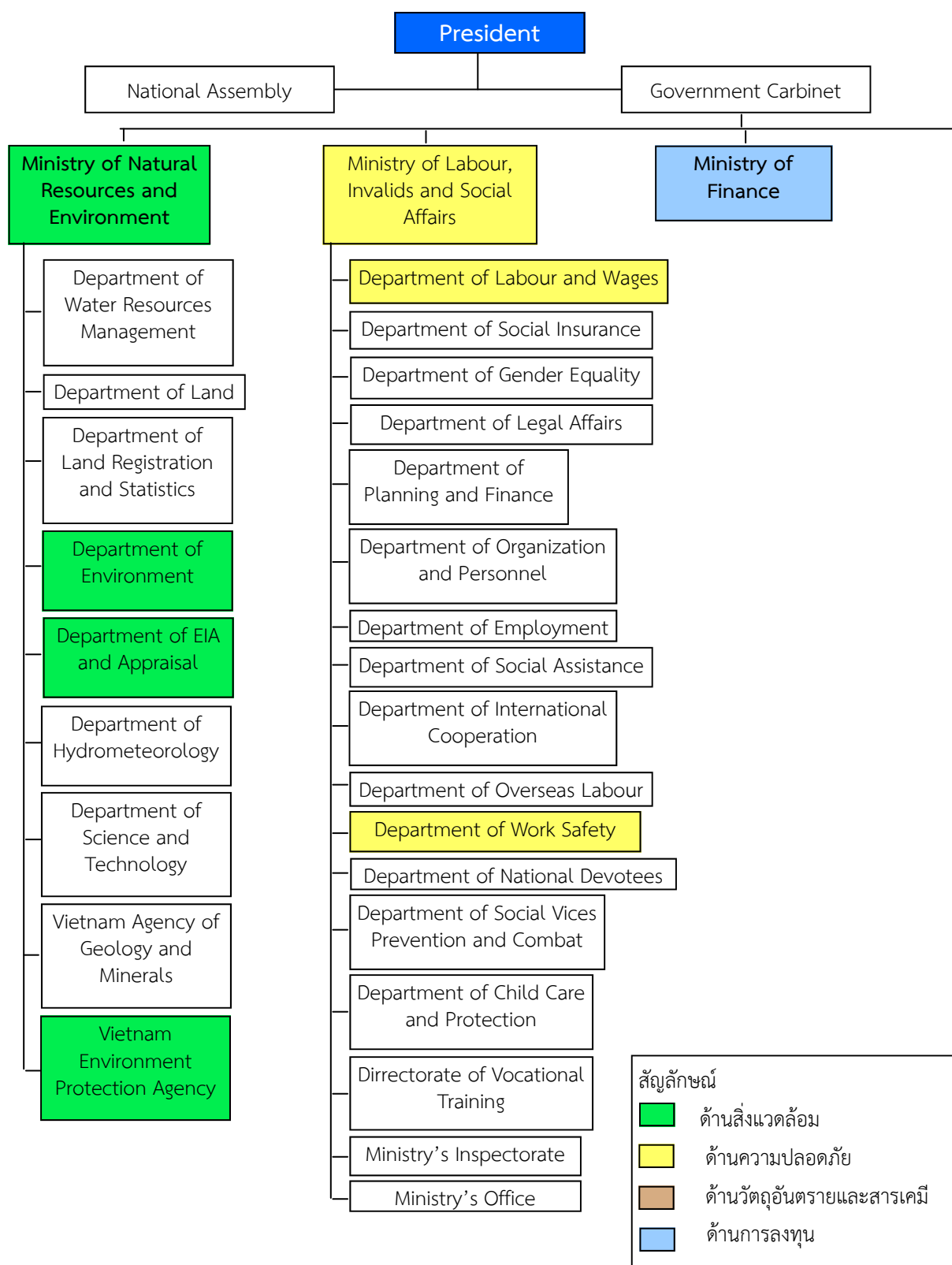
สัญลักษณ์

- ด้านสิ่งแวดล้อม
- ด้านความปลอดภัย
- ด้านวัตถุอันตรายและสารเคมี
- ด้านการลงทุน

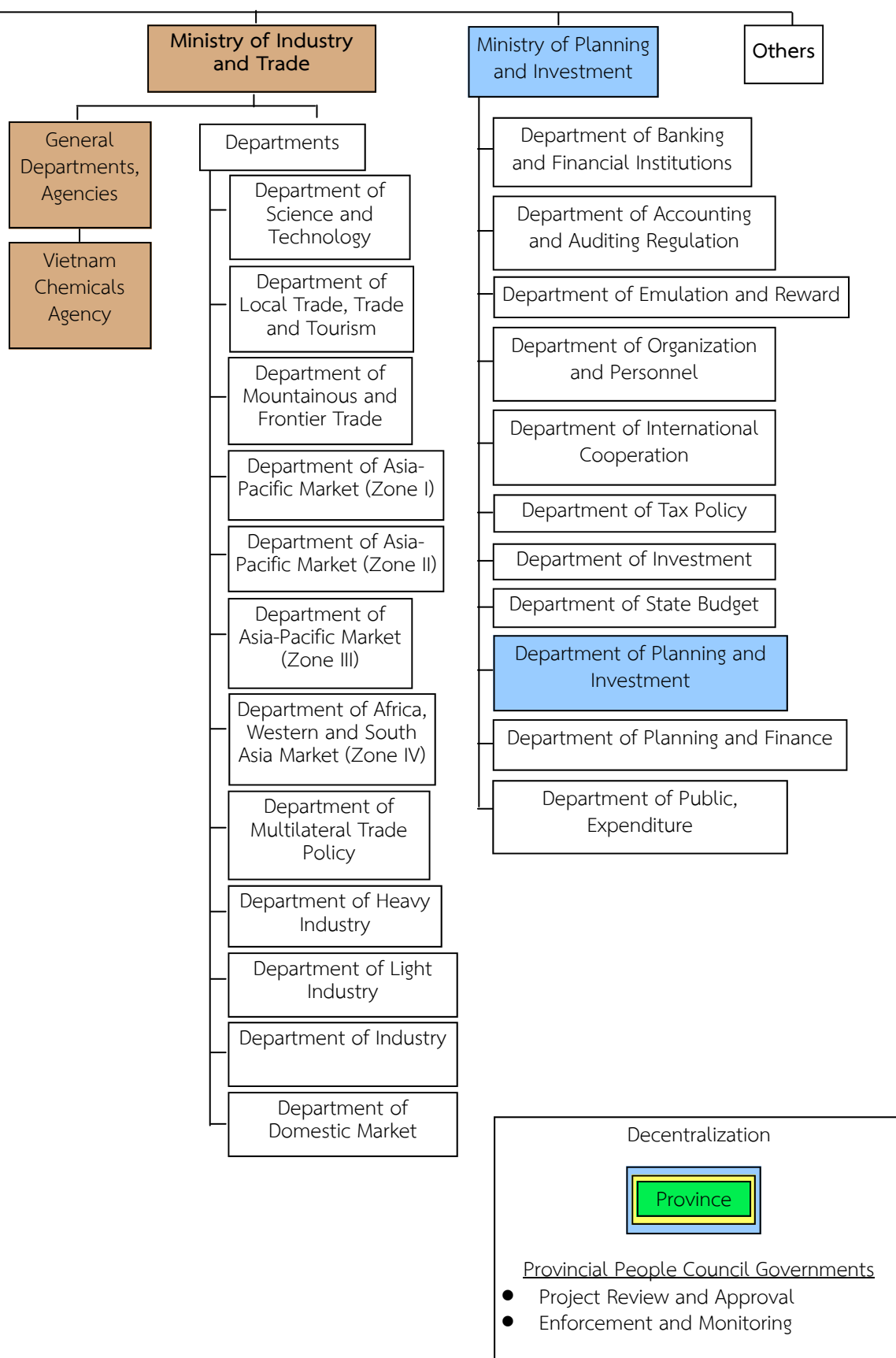
รูปที่ 2 โครงสร้างของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายความปลอดภัย กฎหมายวัตถุอันตรายและสารเคมี และกฎหมายการลงทุนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

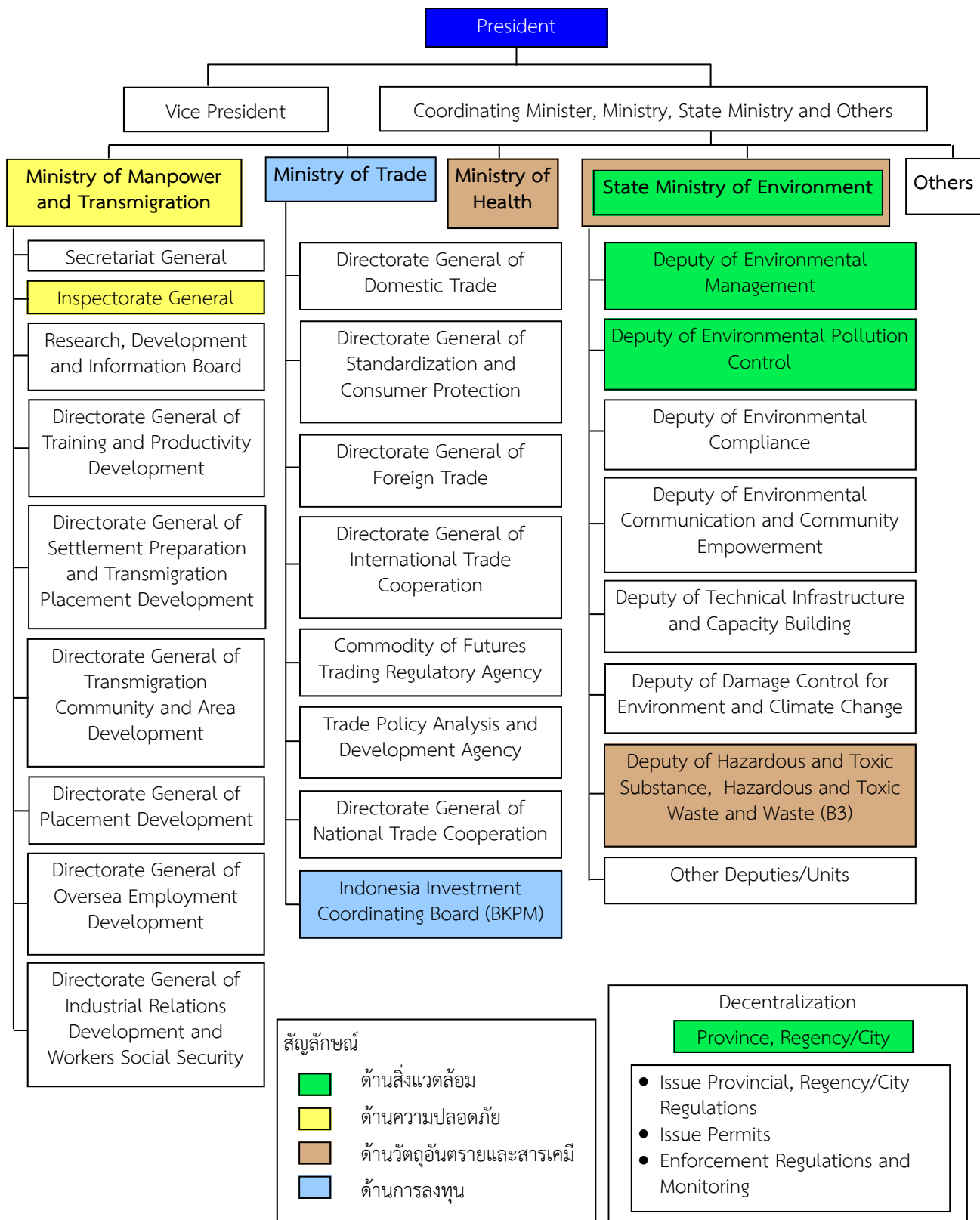

รูปที่ 3 โครงสร้างของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายความปลอดภัย กฎหมายวัตถุดิบทรายและสารเคมี และกฎหมายการลงทุนของราชอาณาจักรกัมพูชา

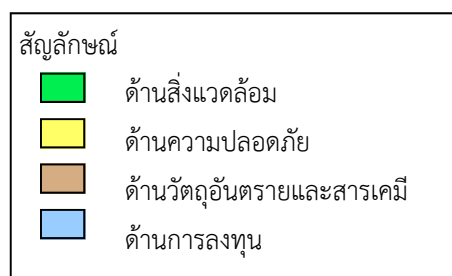
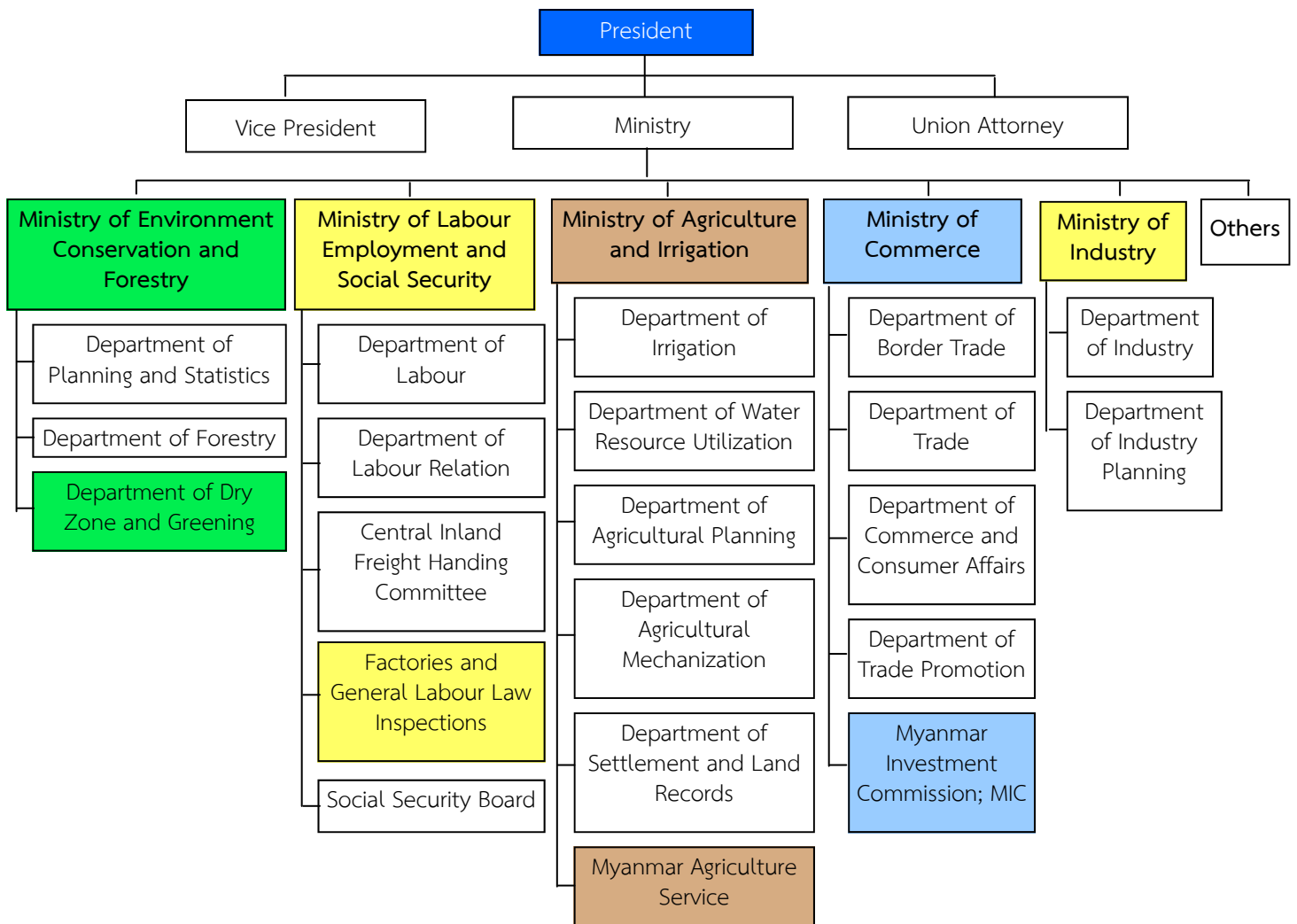

รูปที่ 4 โครงสร้างของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายความปลอดภัย กฎหมายวัตถุอันตรายและสารเคมี และกฎหมายการลงทุนของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

รูปที่ 5 โครงสร้างของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายความปลอดภัย กฎหมายวัตถุอันตรายและสารเคมี และกฎหมายการลงทุนของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

รูปที่ 6 โครงสร้างของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายความปลอดภัย กฎหมายวัตถุดิบทรายและสารเคมี และกฎหมายการลงทุนของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

กฎหมาย และข้อกำหนดสำคัญด้านต่างๆ

2. กฎหมาย และข้อกำหนดสำคัญด้านต่างๆ

2.1 กฎหมายสิ่งแวดล้อม

1) ประเทศไทย

รายการกฎหมายสิ่งแวดล้อมสำคัญที่บังคับใช้ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- **พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535** ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 7 หมวด 115 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กองทุนสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม การควบคุมมลพิษ มาตรการส่งเสริม ความรับผิดชอบทางแพ่ง และบทกำหนดโทษ
- **พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535** ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 3 หมวด 68 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การประกอบกิจการโรงงาน การกำกับและดูแลโรงงาน และบทกำหนดโทษ
- **พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535** ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 16 หมวด 90 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บททั่วไป คณะกรรมการสาธารณสุข การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย สุขลักษณะของอาคาร เหตุรำคาญ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ อำนาจหน้าที่

ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข หนังสือรับรอง การแจ้ง ใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ การอุทธรณ์ บท กำหนดโทษ และบทเฉพาะกาล

- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ระเบียบปฏิบัติและแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิด ผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ลงวันที่ 29 ธ.ค. 2552, ฉบับที่ 2 (31 ส.ค. 2553) และฉบับที่ 3 (24 เม.ย.2555) โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดประเภทโครงการหรือกิจการ รวม 34 ประเภท ที่จะต้อง จัดทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติ สำหรับโครงการหรือกิจการที่ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 31 ส.ค.2553 และ ฉบับที่ 2 (19 พ.ย.2553) โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดประเภทโครงการหรือกิจการ รวม 11 ประเภท ที่จะต้องจัดทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2539) เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจาก แหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม

ลงวันที่ 3 ม.ค. 2539 โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดค่ามาตรฐานควบคุมคุณภาพน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม และวิธีการตรวจวัดค่าคุณภาพน้ำทิ้งต่างๆ

- **ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง จากอาคารบางประเภทและขนาด** ลงวันที่ 29 ธ.ค.2548 โดยมีสาระสำคัญคือการแบ่งประเภทของอาคาร ค่ามาตรฐานควบคุมคุณภาพน้ำทิ้ง และวิธีการตรวจวัดค่าคุณภาพน้ำทิ้งต่างๆ
- **ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม** ฉบับลงวันที่ 18 พ.ย.2549 และ วันที่ 10 ส.ค.2553 โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดค่ามาตรฐานควบคุมคุณภาพอากาศที่ระบายออกจากปล่องของโรงงานอุตสาหกรรม และวิธีการตรวจวัดค่าคุณภาพอากาศต่างๆ
- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2539) เรื่องกำหนดคุณลักษณะของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงานอุตสาหกรรม** ลงวันที่ 14 มิ.ย.2539 โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดค่ามาตรฐานควบคุมคุณภาพน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงานอุตสาหกรรม และวิธีการตรวจวัดค่าคุณภาพน้ำทิ้งต่างๆตามคู่มือวิเคราะห์น้ำและน้ำเสีย

- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน พ.ศ. 2548** ลงวันที่ 31 ต.ค.2549 โดยมีสาระสำคัญคือการกำหนดค่ามาตรฐานควบคุมปริมาณสารเจือปนในอากาศ วิธีการตรวจวัดค่าปริมาณสารเจือปนที่ระบายออกจากปล่องโรงงาน และการรายงานผลการตรวจวัดค่าปริมาณสารเจือปนในอากาศ
- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าระดับเสียงรบกวน และ ระดับเสียงที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. 2548** ลงวันที่ 25 ม.ค. 2549 โดยมีสาระสำคัญคือการกำหนดค่ามาตรฐานของระดับเสียงรบกวน ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง และระดับเสียงสูงสุด ที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน
- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548** ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 5 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือการกำหนดรหัสของชนิดและประเภทของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ผู้ก่อกำเนิดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว การรวบรวมและขนส่งของเสียอันตราย ผู้บำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และบทเฉพาะกาล

2) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

รายการกฎหมายสิ่งแวดล้อมสำคัญที่บังคับใช้ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- **กฎหมายพิทักษ์สิ่งแวดล้อม (ฉบับปรับปรุง) เลขที่ 29/NA พ.ศ. 2555** ลงวันที่ 29 ธ.ค. 2555 (Law on Environmental Protection (Revision), No.29 /NA dated December 29 , 2012) ประกอบด้วย 13 ส่วน 99 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนด บทบัญญัติทั่วไป ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การปกป้องรักษา สิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ การบูรณะ พื้นฟูสิ่งแวดล้อม การป้องกันเหตุการณ์เสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม และภัย พิบัติทางธรรมชาติ กองปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม ข้อห้าม การแก้ไข ข้อขัดแย้ง การคุ้มครองและตรวจตรา การกำหนดวันสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ เครื่องหมาย เครื่องแบบและตราประทับ นโยบายต่อผู้มี ผลงานและมาตรการต่อผู้ละเมิด และบทบัญญัติสุดท้าย
- **กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบการอุตสาหกรรม เลขที่ 01/99/NA พ.ศ. 2542** ลงวันที่ 3 เม.ย. 2542 (Law on The Processing Industry, No.01/99/NA, dated April 3, 1999) ประกอบด้วย 7 ส่วน 60 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป การประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมและหัตถกรรม การลงทุน และการส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม สิทธิและหน้าที่ของ ผู้ประกอบการกิจการโรงงานอุตสาหกรรมและหัตถกรรม หน่วยงาน ตรวจสอบ และนโยบายต่อผู้มีผลงานและมาตรการสำหรับผู้ละเมิด กฎหมาย

- **ดำรัสว่าด้วยการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เลขที่ 112/PM พ.ศ. 2553** ลงวันที่ 16 ก.พ.2553 (Decree on Environmental Impact Assessment, No.112/PM dated February 16, 2010) ประกอบด้วย 9 ส่วน 42 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนด บทบัญญัติทั่วไป กระบวนการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การติดตามและการจัดการ คณะกรรมการพิจารณาการลงทุนโครงการ และการปฏิบัติตามแผนการติดตามตรวจตราและการจัดการด้าน สิ่งแวดล้อมและสังคม การเปลี่ยนแปลงเจ้าของโครงการ การเปิดเผย ข้อมูล การคัดค้านด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม นโยบายต่อผู้มีผลงาน และมาตรการต่อผู้ละเมิด และบทบัญญัติสุดท้าย
- **ข้อตกลงว่าด้วยมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เลขที่ 2734/PMO WREA พ.ศ.2552** ลงวันที่ 7 ธ.ค. 2552 (Agreement on The National Environmental Standards No.2 7 3 4 /PMO WREA, dated 7 December 2009) ประกอบด้วย 5 หมวด 15 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดค่าควบคุมมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านการติดตามตรวจสอบคุณภาพมาตรฐาน สิ่งแวดล้อม รางวัลสำหรับผู้ปฏิบัติตาม และบทลงโทษสำหรับผู้ละเมิด ข้อตกลงฯ และบทบัญญัติสุดท้าย

3) ราชอาณาจักรกัมพูชา

รายการกฎหมายสิ่งแวดล้อมสำคัญที่บังคับใช้ในราชอาณาจักรกัมพูชา ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- **กฎหมายพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เลขที่ NS/RKM/1296/36 พ.ศ. 2539** ลงวันที่ 18 พ.ย. 2539 (Preah Reach Kram : Law on Environmental Protection and Natural Resource Management, No. NS/RKM/1 2 9 6 /3 6 dated November 18, 1996) ประกอบด้วย 10 หมวด 27 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป แผนสิ่งแวดล้อม ระดับเขตและระดับชาติ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การพิทักษ์สิ่งแวดล้อม การติดตาม บันทึกลง และตรวจสอบ การเข้าถึงข้อมูลและการมีส่วนร่วมของชุมชน กองทุนสิ่งแวดล้อม บทลงโทษ เงื่อนไขการบังคับใช้ และบทบัญญัติสุดท้าย
- **กฎหมายว่าด้วยการจัดการของเสียที่เป็นของแข็ง เลขที่ 36 ANRK.BK พ.ศ. 2542** ลงวันที่ 27 เม.ย. 2542 (Sub-decree on Solid Waste Management, No. 36 ANRK.BK dated April 27, 1999) ประกอบด้วย 6 หมวด 32 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป การจัดการขยะหรือของเสียจากบ้านเรือน การจัดการขยะอันตราย การติดตามและตรวจสอบการจัดการขยะอันตราย บทลงโทษ และบทบัญญัติสุดท้าย
- **กฎหมายว่าด้วยกระบวนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เลขที่ 72 ANRK.BK พ.ศ. 2542** ลงวันที่ 11 ส.ค. 2542 (Sub-decree on Environment Impact Assessment Process, No.72 ANRK.BK, dated August 11,1999) ประกอบด้วย 8 หมวด 34 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป ความรับผิดชอบของหน่วยงาน โครงการที่จะต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบต่อ

สิ่งแวดล้อม เนื่องไขในการอนุมัติโครงการ บทลงโทษ และบทบัญญัติสุดท้าย

- **กฎหมายว่าด้วยการควบคุมมลพิษทางน้ำ เลขที่ 27 ANRK.BK พ.ศ. 2542** ลงวันที่ 6 เม.ย. 2542 (Sub-decree on Water Pollution Control, No.27 ANRK.BK dated April 6, 1999) ประกอบด้วย 8 หมวด 39 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป มาตรฐานควบคุมสำหรับของเสียและสารอันตรายที่ระบายออก การอนุญาตการปล่อยน้ำทิ้ง การติดตามแหล่งกำเนิดมลพิษ การติดตามมลพิษทางน้ำในพื้นที่หรือแหล่งน้ำสาธารณะ บทลงโทษ และบทบัญญัติสุดท้าย
- **กฎหมายว่าด้วยการควบคุมมลพิษทางอากาศและเสียงรบกวน เลขที่ 42 ANRK.BK พ.ศ. 2543** ลงวันที่ 10 ก.ค.2543 (Anukret on The Control of Air Pollution and Noise Disturbance, No.42 ANRK.BK, dated July 10, 2000) ประกอบด้วย 8 หมวด 38 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป มาตรฐานควบคุมมลพิษทางอากาศและเสียง การขอใบอนุญาต การติดตามแหล่งกำเนิดมลพิษ การติดตามคุณภาพอากาศ กระบวนการตรวจสอบ บทลงโทษ และบทบัญญัติสุดท้าย

4) สารอันตรายสังคมนิยมเวียดนาม

รายการกฎหมายสิ่งแวดล้อมสำคัญที่บังคับใช้ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- กฎหมายพิทักษ์สิ่งแวดล้อม เลขที่ 52/2005-QH11 พ.ศ. 2548** ลงวันที่ 29 พ.ย. 2548 (Law on Protection of The Environment, No. 52/2005-QH11 dated November 29, 2005) ประกอบด้วย 15 หมวด 136 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป มาตรฐานสิ่งแวดล้อม การประเมินผลสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการจัดทำมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ การป้องกันสิ่งแวดล้อมในภาคการผลิต ธุรกิจ และภาคบริการ การป้องกันและจัดการสิ่งแวดล้อมในศูนย์กลางเมือง และพื้นที่อยู่อาศัย การป้องกันสิ่งแวดล้อมชายฝั่งทะเล แม่น้ำ และแหล่งน้ำ การจัดการของเสีย การป้องกันและตอบสนองอุบัติภัยด้านสิ่งแวดล้อม การติดตามและข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันสิ่งแวดล้อม ความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบของหน่วยงาน การตรวจสอบ แก้ไขปัญหา และการร้องทุกข์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม การชดเชยค่าเสียหายด้านสิ่งแวดล้อม และการบังคับใช้กฎหมาย
- กฎหมายภาษีสิ่งแวดล้อม เลขที่ 57/2010-QH12 พ.ศ. 2553** ลงวันที่ 15 พ.ย. 2553 (Law on Environment Protection Tax, No.57/2010/QH12 dated November 15, 2010) ประกอบด้วย 4 หมวด 13 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป ฐานภาษี การแจ้ง การคำนวณ และการจ่ายภาษีสิ่งแวดล้อม และการบังคับใช้กฎหมาย

- กฎหมายว่าด้วยการจัดเตรียมแนวทางการประเมินด้านสิ่งแวดล้อม การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม เลขที่ 29/2011/ND-CP พ.ศ. 2554 ลงวันที่ 18 เม.ย. 2554 (Decree on Providing Strategic Environmental Assessment, Environmental Impact Assessment and Environmental Protection Commitment, No.29/2011/ND-CP, dated 18 April 2011) ประกอบด้วย 5 หมวด 41 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป แนวทางการประเมินด้านสิ่งแวดล้อม การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การพิจารณาและการอนุมัติ โครงการเพื่อพิทักษ์สิ่งแวดล้อม และการบังคับใช้กฎหมาย
- กฎหมายว่าด้วยระเบียบและแนวทางในการบังคับใช้กฎหมาย พิทักษ์สิ่งแวดล้อมในบางมาตรา เลขที่ 80/ND-CP พ.ศ. 2539 ลงวันที่ 9 ส.ค. 2539 (Decree on Detailed Regulations and Guidelines for Implementation of Some Articles of Law on Environmental Protection, No. 80/ND-CP dated August 9, 2006) ประกอบด้วย 3 หมวด 25 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป รายละเอียดระเบียบข้อบังคับ และการบังคับใช้กฎหมาย
- กฎหมายว่าด้วยการจัดการของเสียที่เป็นของแข็ง เลขที่ 59/2007/ND-CP พ.ศ. 2550 ลงวันที่ 9 เม.ย. 2550 (Decree on Solid Waste Management, No.59/2007/ND-CP dated April 9, 2007) ประกอบด้วย 8 หมวด 42 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป การวางแผนและการลงทุนด้านการจัด

จัดการของเสียที่เป็นของแข็ง การคัดแยกของเสียที่เป็นของแข็ง การเก็บและการขนส่งของเสียที่เป็นของแข็ง การกำจัดของเสียที่เป็นของแข็ง ค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการของเสียที่เป็นของแข็ง การตรวจสอบและการจัดการกับผู้ละเมิด และการบังคับใช้กฎหมาย

- **กฎหมายว่าด้วยการคิดค่าธรรมเนียมการพิทักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับของเสียที่เป็นของแข็ง เลขที่ 174/2007/ND-CP พ.ศ. 2550** ลงวันที่ 29 เม.ย. 2550 (Decree on the Environmental Protection Charges for Solid Waste, No.174/2007/ND-CP, dated November 29, 2007) ประกอบด้วย 3 หมวด 14 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป อัตรา ระบบการเก็บ การจ่าย ค่าธรรมเนียมในการจัดการด้านการพิทักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับของเสียที่เป็นของแข็ง และการบังคับใช้
- **ประกาศว่าด้วยการบังคับใช้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เลขที่ 25/2009/TT-BTNMT พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 16 พ.ย. 2552** (Circular on Promulgation of The National Technical Regulation on Environment No. 25/2009/TT-BTNMT dated November 16, 2009) และ เลขที่ 39/2010/TT-BTNMT พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 16 ธ.ค. 2553 (Circular on The National Technical Regulation on Environment No. 39/2010/TT-BTNMT dated December 16, 2010) กำหนดค่าควบคุมมาตรฐานสิ่งแวดล้อมต่างๆ และหมายเลขอ้างอิง

5) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

รายการกฎหมายสิ่งแวดล้อมสำคัญที่บังคับใช้ในสาธารณรัฐอินโดนีเซียที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- **กฎหมายพิทักษ์และจัดการสิ่งแวดล้อม เลขที่ 32/2009 พ.ศ.2552 ลงวันที่ 3 ต.ค. 2552** (Law on Environmental Protection and Management, No.32/2009 dated October 3, 2009) ประกอบด้วย 17 หมวด 127 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป หลักการ เป้าหมาย และขอบเขต การวางแผนงาน การนำไปใช้ ประโยชน์ การควบคุม การสงวนรักษา การบริหารจัดการวัตถุอันตรายและสารพิษ ระบบข้อมูล หน้าที่ ความรับผิดชอบของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น สิทธิ หน้าที่ และข้อห้าม การมีส่วนร่วมของประชาชน การให้คำปรึกษา และการแทรกแซงการบริหาร การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งด้านสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบและการให้การรับรอง บทลงโทษ ระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน และบทสรุปสุดท้าย
- **กฎหมายว่าด้วยการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เลขที่ 27/1999 พ.ศ.2542 ลงวันที่ 7 พ.ค. 2542** (Government Regulation Concerning Environmental Impact Assessment, No.27/1999 dated May 7, 1999) ประกอบด้วย 9 หมวด 42 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป ผู้มีอำนาจในการประเมินและวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการ การสนับสนุน การควบคุม การมีส่วนร่วมของชุมชน การเงิน ระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน และบทสรุปสุดท้าย

- **กฎหมายว่าด้วยการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เลขที่ 51/1993 พ.ศ.2536** ลงวันที่ 23 ต.ค. 2536 (Government Regulation on Environmental Impact Assessment, No.51/1993 dated October 23, 1993) ประกอบด้วย 6 หมวด 29 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป การจัดการ การพัฒนา การควบคุม การเงิน และบทสรุปสุดท้าย
- **กฎหมายว่าการจัดการขยะและของเสียอันตราย เลขที่ 19/1994 พ.ศ.2537** ลงวันที่ 30 เม.ย. 2537 (Government Regulation Regarding Hazardous and Toxic Waste Management, No.19/1994 dated April 30, 1994) ประกอบด้วย 8 หมวด 42 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป การเก็บและการขนส่ง กระบวนการ การอนุญาต การควบคุม บทลงโทษ ระเบียบเปลี่ยนผ่าน และบทสรุปสุดท้าย
- **กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานคุณภาพน้ำเสียจากอุตสาหกรรม เลขที่ KEP-51/MENLH/10/1995 พ.ศ.2538** ลงวันที่ 23 ต.ค. 2538 (Ministerial Decree of The State Minister of Environment Affairs on the Liquid Waste Quality Standard for Industrial Activities, No KEP-51/MENLH/10/1995 dated October 23, 1995) ประกอบด้วย 10 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดค่ามาตรฐานน้ำทิ้งจากกิจกรรมอุตสาหกรรมก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

6) สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

รายการกฎหมายสิ่งแวดล้อมสำคัญที่บังคับใช้ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- **กฎหมายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เลขที่ 9/2012 พ.ศ. 2555** (The Environmental Conservation Law, The Pyidaungsu Hluttaw Law No.9/2012 dated March 30, 2012) ประกอบด้วย 14 หมวด 42 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดนิยาม วัตถุประสงค์ การจัดตั้งคณะกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงหน่วยงานรับผิดชอบ การบริการจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสิ่งแวดล้อมมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการก่อนการได้รับอนุญาตการวางหลักประกัน ข้อห้าม บทลงโทษ และอื่น ๆ

ในช่วงแรกของการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ ประสบปัญหาค่อนข้างมาก ในด้านการสื่อสารกระบวนการปฏิบัติตามกฎหมาย และความเข้าใจในเนื้อหาของกฎหมาย และเมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายอื่น ๆ ในประเทศสมาชิกอาเซียน พบว่ากฎหมายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมฉบับปี พ.ศ. 2555 นี้จะมีรายละเอียดและความชัดเจนในข้อกฎหมายน้อยกว่าประเทศอื่นๆ ดังนั้น สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายย่อยหรือกฎหมายรองอีกเป็นจำนวนมาก เพื่อให้เกิดความชัดเจนทั้งต่อหน่วยงานราชการ และผู้ลงทุนจากภาคเอกชน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมทั่วไปในประเทศสมาชิกอาเซียน

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535	กฎหมายพิทักษ์สิ่งแวดล้อม พ.ศ.2555 (ฉบับปรับปรุง) Law on Environmental Protection, No.29/NA dated December 29, 2012 (Amendment)	กฎหมายพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ พ.ศ. 2539 (Law on Environment Protection and Natural Resource Management, 1996)
1. สาระสำคัญ	ประกอบด้วย 7 หมวด 115 มาตรามีสาระครอบคลุมถึง การกำหนดคณะกรรมการ การสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พร้อมกำหนดอำนาจหน้าที่ กองทุนสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมถึงการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม เขตอนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ส่วนการควบคุมมลพิษ ครอบคลุมถึงการจัดให้มีคณะกรรมการควบคุมมลพิษ อำนาจและหน้าที่ มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด การกำหนดเขตควบคุมมลพิษ เพื่อประโยชน์การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด มลพิษอากาศและเสียงมลพิษทางน้ำ มลพิษอื่นและของเสียอันตราย การตรวจสอบและควบคุม การกำหนดอัตราค่าบริการ	เป็นฉบับปรับปรุงจากปี พ.ศ.2542 เพื่อให้ทันกับสถานการณ์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศและโลก ประกอบด้วย 13 ส่วน 99 มาตรา โดยมีสาระสำคัญครอบคลุมถึง วัตถุประสงค์ หลักการ กฎระเบียบและมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครอง ตรวจตรา สงวนรักษา การควบคุมและการบูรณะฟื้นฟูสภาพแวดล้อม เพื่อให้มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี มีทบทวนเกี่ยวกับ การลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม การควบคุมมลพิษ ภาวะที่เกิดจากฝีมือมนุษย์และธรรมชาติและกำหนดหน่วยงาน รับผิดชอบโดยมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการสร้างสมดุลระหว่าง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีส่วนร่วมในการลดภาวะโลกร้อน	ประกอบด้วย 10 หมวด 27 มาตรามีสาระครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เพื่อพิทักษ์และส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพด้วยการป้องกัน ลด และควบคุมมลภาวะ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อนการตัดสินใจอนุมัติโครงการโดยรัฐบาล การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ ป้องกัน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การจัดทำกฎหมายที่ขัดแย้ง และส่งเสริมการทำลายสิ่งแวดล้อม

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	กฎหมายพิทักษ์สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2548 (Law on Environmental Protection 2005)	กฎหมายพิทักษ์และจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2552 (Law on Environmental Protection and Management, No.32/2009 dated October 3, 2009)	กฎหมายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เลขที่ 9/2012 พ.ศ. 2555 (The Environmental Conservation Law, The Pyidaungsu Hluttaw Law No.9/2012 dated March 30, 2012)
1. สาระสำคัญ	ประกอบด้วย 15 หมวด 136 มาตรา มีจุดประสงค์เพื่อควบคุมกิจกรรมเกี่ยวกับการพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อม นโยบาย มาตรการและทรัพยากรที่ใช้ในการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมความรับผิดชอบของหน่วยงาน ตลอดจน ครอบคลุมในการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยมีการกำหนดให้ภาคการผลิต ภาคธุรกิจ และภาคบริการให้มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) มาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม การจัดการมลพิษ การบำบัดน้ำเสีย อากาศเสีย ขยะ และขยะอันตราย ให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ตลอดจนครอบคลุมถึงการจ่ายค่าภาษีสิ่งแวดล้อม (Environmental Tax) และค่าธรรมเนียมสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection Fees) รวมทั้งนโยบายด้าน	ประกอบด้วย 17 หมวด 127 มาตรา โดยมีเนื้อหาโดยสรุปของกฎหมายสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ผ่านการวางนโยบายและแผนด้านสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างสมเหตุสมผล การพัฒนา การบำรุงรักษาการฟื้นฟู การให้คำปรึกษาแนะนำและการควบคุม การพิทักษ์และบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมจะดำเนินการในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำแผนบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดประเภทและชนิดของโครงการที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม การจัดทำประเมินผลสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์ การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม การให้ใบอนุญาต	มีเนื้อหา 14 หมวด 42 มาตรา ครอบคลุม นิยาม วัตถุประสงค์ การจัดตั้งคณะกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวง หน่วยงานรับผิดชอบ การบริการจัดการภาวะฉุกเฉิน ด้านสิ่งแวดล้อมมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการก่อนการได้รับอนุญาตการวางหลักประกัน ข้อห้าม บทลงโทษ และอื่นๆ

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
1. สำคัญ (ต่อ)	ในการกำจัดของเสีย กำหนดสิทธิ การขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือ จากทางราชการไว้ในมาตรการ ส่งเสริม โดยคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาตามที่ เห็นสมควร นอกจากนี้ ได้กำหนด ความรับผิดชอบทางแพ่งและบทลงโทษ สำหรับผู้ที่ก่อให้เกิดหรือเป็น แหล่งกำเนิดของการรั่วไหลหรือ แพร่กระจายของมลพิษ		
2. กฎหมายรองที่สำคัญ			
2.1 การจัดทำรายงานการ วิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	– ประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม กำหนดประเภท และขนาดของโครงการ หรือ กิจกรรม ซึ่งต้องจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และ แนวทางการจัดทำรายงาน วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 24 เม.ย.2555 และ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2556) กำหนดให้ โครงการหรือกิจการ รวม 34 ประเภท ที่จะต้องจัดทำรายงาน ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม – ประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม กำหนดประเภท และขนาดของโครงการ หรือ กิจกรรมที่อาจก่อให้เกิด ผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง รวมทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและ สุขภาพ ที่ส่วนราชการ เอกชน จะต้องทำรายงานวิเคราะห์	คำสั่งว่าด้วยการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อม เลขที่ 112/ PM ลงวันที่ 16 ก.พ.2553 (The Decree on Environmental Impact Assessment No.112/ PM dated 16 February 2010) ประกอบด้วย 9 ส่วน 42 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนด บทบัญญัติทั่วไป กระบวนการ ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การติดตามและการจัดการ คณะกรรมการพิจารณาการลงทุน โครงการ และการปฏิบัติตาม แผนการติดตามตรวจตราและการ จัดการด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม การเปลี่ยนแปลงเจ้าของโครงการ การเปิดเผยข้อมูล การคัดค้านด้าน สิ่งแวดล้อมและสังคม นโยบายต่อผู้ มีผลงานและมาตรการต่อผู้ละเมิด และบทบัญญัติสุดท้าย โดย กฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ กำหนดประเภทและขนาดโครงการ ที่จะต้องทำรายงานผลกระทบ สิ่งแวดล้อม ทั้งโครงการของรัฐบาล และเอกชน เพื่อประกันว่า โครงการ	กฎหมายว่าด้วยกระบวนการ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เลขที่ 72 ANRK.BK พ.ศ. 2542 (Sub-decree on Environ- ment Impact Assessment Process No.72 ANRK.BK 1999) ประกอบด้วย 8 หมวด 34 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การ กำหนดบทบัญญัติทั่วไป ความ รับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน โครงการที่จะต้องจัดทำรายงาน การประเมินผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม เงื่อนไขในการอนุมัติ โครงการ บทลงโทษ และ บทบัญญัติสุดท้าย โดยกฎหมาย ฉบับนี้มีการกำหนดประเภทและ ชนิดของโครงการทั้งหมด 80 ประเภทที่จะต้องทำรายงานการ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และกระบวนการมีส่วนร่วมของ ประชาชน

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
1. สำคัญ (ต่อ)	การจัดการของเสียอันตราย การจัดการขยะทั่วไป การจัดการน้ำเสีย และการจัดการและควบคุมฝุ่นมลภาวะอากาศ เสียง การสั่นสะเทือน แสงสว่าง	สิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการขยะอันตรายและสารเคมีอันตราย บทบาทและสิทธิชุมชนในการบริหาร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กองทุนสิ่งแวดล้อม การติดตามตรวจสอบระบบข้อมูลสิ่งแวดล้อม การเผยแพร่ข้อมูล การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งและการลงโทษ	
2. กฎหมายรองที่สำคัญ			
2.1 การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	กฎหมายว่าด้วยการจัดเตรียมแนวทางการประเมินด้านสิ่งแวดล้อม การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม พ.ศ.2554 (Decree No.29/2011/ND-CP date 18 April 2011 on Providing Strategic Environmental Assessment, Environmental Impact Assessment and Environmental Protection Commitment) ประกอบด้วย 5 หมวด 41 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การจัดทำรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ของนโยบายและแผนงาน การจัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) กำหนดประเภทและขนาดโครงการที่ต้องจัดทำรายงานทั้งหมด 102 ประเภท การพิจารณาอนุมัติรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบและการปฏิบัติตามพันธสัญญาในการป้องกัน	– กฎหมายเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2542 (Regulation No 27/1999 Concerning Environmental Impact Assessment) ประกอบด้วย 9 หมวด 42 มาตรา ได้แก่ หมวด บทบัญญัติทั่วไป ผู้มีอำนาจในการประเมินและวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการ การสนับสนุน การควบคุม การมีส่วนร่วมของชุมชน การเงิน ระเบียบผ่าน และบทสรุปสุดท้าย ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้ปรับปรุงมาจากฉบับ พ.ศ. 2536 โดยมีเนื้อหาครอบคลุมถึง การกำหนดประเภท โครงการที่จะต้องทำการศึกษา EIA กระบวนการและขั้นตอนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการ บทบาทของชุมชนในการจัดทำรายงาน EIA และการเห็นชอบโครงการ	ไม่มีกฎหมายรองด้านการจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ภายใต้กระทรวงอนุรักษ์ธรรมชาติและป่าไม้ แต่อยู่ระหว่างการร่างและคาดว่าจะประกาศใช้เร็วๆ นี้

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.1 การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ต่อ)		นั้นจะมีก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยมีมาตรการลดผลกระทบและมีแผนการติดตามตรวจสอบอย่างเหมาะสม	
2.2 มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม	ไม่มีกฎหมายมาตรฐานรวม แต่มีกฎหมายย่อยตามประเภทคุณภาพสิ่งแวดล้อม	ข้อตกลงว่าด้วยมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2552 (Agreement on National Environmental Standards No.2734/PMO MONRE, dated 7 December 2009) ซึ่งรวมถึงมาตรฐานด้าน น้ำ ดิน อากาศ และเสียง ให้มาอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับเดียวเพื่อสะดวกในการควบคุมติดตามตรวจสอบและแก้ปัญหาของหน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน ประเภทของมาตรฐานประกอบด้วยมาตรฐานคุณภาพน้ำดื่ม มาตรฐาน	ไม่มีกฎหมายมาตรฐานรวม แต่มีกฎหมายย่อยตามประเภทคุณภาพสิ่งแวดล้อม

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.1 การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ต่อ)	การจัดการของเสียอันตราย การจัดการขยะทั่วไป การจัดการน้ำเสีย และการจัดการและควบคุมฝุ่นมลภาวะอากาศ เสียง การสั่นสะเทือน แสงสว่าง	– กฎหมายว่าด้วยการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เลขที่ 51/1993 พ.ศ.2536 ลงวันที่ 23 ต.ค. 2536 (Government Regulation on Environmental Impact Assessment, No.51/1993 dated October 23, 1993) ประกอบด้วย 6 หมวด 29 มาตรา ได้แก่วาดบทยุติทั่วไป การจัดการการพัฒนา การควบคุมการเงิน และบทสรุปสุดท้าย ซึ่งมีสาระสำคัญคือ การกำหนดประเภทและขนาดของโครงการที่ต้องจัดทำรายงาน แต่ส่วนใหญ่เป็นการกำหนดในภาพรวม ไม่ได้มีการระบุโครงการที่ชัดเจนเหมือนประเทศอื่น เช่น โครงการที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศ ได้แก่ การก่อสร้างถนน ทางรถไฟ เขื่อน การทำเหมือง เป็นต้น	
2.2 มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม	– ประกาศว่าด้วยการบังคับใช้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เลขที่16/2008/QD-BTNMT พ.ศ. 2551 ลงวันที่ 31 ธ.ค. 2551 (Decision on Promulgating The National Technical Regulation No.16/2008/QD -BTNMT dated December 31, 2008) ซึ่งกำหนดมาตรฐานสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ	ไม่มีกฎหมายมาตรฐานรวม แต่มีกฎหมายย่อยตามประเภทคุณภาพสิ่งแวดล้อม	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ภายใต้กระทรวงอนุรักษ์ธรรมชาติและป่าไม้ แต่คาดว่าจะอยู่ระหว่างการร่างและจะประกาศใช้เร็วๆ นี้

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2 มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ต่อ)		น้ำดื่มบรรจุขวด มาตรฐานน้ำใต้ดิน และผิวดิน มาตรฐานคุณภาพดิน มาตรฐานคุณภาพอากาศ มาตรฐานด้านเสียง มาตรฐานน้ำเสีย อุตสาหกรรมประเภททั่วไปและประเภทเฉพาะอุตสาหกรรม มาตรฐานน้ำทิ้งจากย่านชุมชน โรงแรม อาคารพาณิชย์ โรงพยาบาล และที่อยู่อาศัย มาตรฐานน้ำทิ้งจากอาคารและพื้นที่สาธารณะ มาตรฐานการปล่อยมลพิษทางอากาศจากปล่องระบาย อากาศอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ มาตรฐานมลพิษในสถานที่ทำงาน มาตรฐานการปล่อยมลพิษจากยานยนต์ มาตรฐานเสียงจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ รวมทั้งกำหนดความรับผิดชอบของหน่วยงาน ส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น	
2.2.1 มาตรฐานคุณภาพน้ำ	ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2539) เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรม และนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ 3 ม.ค. 2539 โดยมีสาระสำคัญคือ	ข้อตกลงว่าด้วยมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2552 ได้ระบุมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพน้ำทิ้ง โดยแยกเป็นอุตสาหกรรม ดังนี้ – มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งสำหรับอุตสาหกรรมทั่วไป	กฎหมายว่าด้วยการควบคุมมลพิษทางน้ำ พ.ศ. 2542 (Sub-decree on Water Pollution Control, 1999) ประกอบด้วย 8 หมวด 39 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบทบัญญัติทั่วไป มาตรฐานควบคุมสำหรับของเสีย

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2 มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ต่อ)	– ประกาศว่าด้วยการบังคับใช้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เลขที่ 25/2009/TT-BTNMT พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 16 พ.ย. 2552 (Circular on Promulgation of The National Technical Regulation on Environment No. 25/2009/TT-BTNMT dated November 16, 2009) กำหนดมาตรฐานสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น มาตรฐานขยะอันตราย มาตรฐานอากาศและฝุ่น – ประกาศว่าด้วยการบังคับใช้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เลขที่ 39/2010/TT-BTNMT พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 16 ธ.ค. 2553 (Circular on The National Technical Regulation on Environment No. 39/2010/TT-BTNMT dated December 16, 2010) ซึ่งกำหนดค่าควบคุมมาตรฐานสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น มาตรฐานระดับเสียง และการสันสะเทือนน้ำทั้งจากสถานีบริการน้ำมัน		
2.2.1 มาตรฐานคุณภาพน้ำ	ตามประกาศเลขที่ 16/2008/QĐ-BTNMT กำหนดมาตรฐานดังนี้ – QCVN 08: 2008/BTNMT: Surface Water Quality มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำตามวัตถุประสงค์ของการใช้น้ำ เช่น การใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร และการคมนาคม	กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานคุณภาพน้ำเสียจากอุตสาหกรรม พ.ศ. 2538 (Ministerial Decree of The State Minister of Environment Affairs on the Liquid Waste Quality Standard for Industrial Activities, No KEP-51/MENLH/10/1995	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ภายใต้กระทรวงอนุรักษ์ธรรมชาติและป่าไม้ แต่คาดว่าจะอยู่ระหว่างการร่างและจะประกาศใช้เร็วๆ นี้

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2.1 มาตรฐานคุณภาพน้ำ (ต่อ)	การกำหนดค่ามาตรฐานควบคุมคุณภาพน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม และวิธีการตรวจวัดค่าคุณภาพน้ำทิ้งต่างๆ – ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง จากอาคารบางประเภท และขนาด ลงวันที่ 29 ธ.ค.2548 มีสาระสำคัญคือการแบ่งประเภทของอาคาร การกำหนดค่ามาตรฐานควบคุมคุณภาพน้ำทิ้ง และวิธีการตรวจวัดค่าคุณภาพน้ำทิ้งต่างๆ	– มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมน้ำตาลอ้อย – มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอและฟอกย้อม – มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมกระดาษ – มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษ – มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากโรงฆ่าสัตว์ – มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งสำหรับ ♦ โรงงานแบตเตอรี่ ♦ ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ♦ สถานีบริการน้ำมัน ♦ ชุมชนเมือง ♦ อาคารประเภทต่างๆ	และสารอันตรายที่ระบายออก การอนุญาตการปล่อยน้ำทิ้ง การติดตามแหล่งกำเนิดมลพิษ การติดตามมลพิษทางน้ำในพื้นที่หรือแหล่งน้ำสาธารณะ บึงหนอง และ บทบัญญัติสุดท้าย โดยกฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายที่จัดทำขึ้นเพื่อควบคุมและบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะกฎหมายฉบับนี้ครอบคลุมถึงชนิดและแหล่งกำเนิดของน้ำเสีย มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดประเภทต่าง ๆ การอนุญาตให้ระบายน้ำทิ้งผ่านการบำบัดการติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดน้ำเสีย การติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดน้ำเสีย การติดตามคุณภาพน้ำเสียในแหล่งน้ำสาธารณะ และการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำ
2.2.2 มาตรฐานคุณภาพอากาศและเสียง	ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศ เสียจากโรงงาน	ข้อตกลงว่าด้วยมาตรฐานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2552 ได้ระบุมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพอากาศและเสียง ดังนี้	กฎหมายว่าด้วยการควบคุมมลพิษทางอากาศและเสียงรบกวน เลขที่ 42 ANRK.BK พ.ศ. 2543 (Anukret on The Control of Air Pollution and Noise

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2.1 มาตรฐานคุณภาพน้ำ (ต่อ)	– QCVN 09: 2008/BTNMT: <i>Underground Water Quality</i> มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลตามวัตถุประสงค์ของการใช้น้ำ – QCVN 11: 2008/BTNMT: <i>Effluent of Aquatic Product Processing Industry</i> มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมประเภทแปรรูปสัตว์น้ำ เช่น อุตสาหกรรมสัตว์น้ำแช่แข็ง อุตสาหกรรมผลิตน้ำปลา เป็นต้น – QCVN 12: 2008/BTNMT: <i>Effluent of Pulp and Paper Mills</i> มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมกระดาษ – QCVN 13: 2008/BTNMT: <i>Effluent of Textile Industry</i> มีการกำหนดค่ามาตรฐานน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ รวมทั้งกำหนดค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราการระบายน้ำเสียต่อความสามารถในการรองรับน้ำเสียของแหล่งน้ำ – QCVN 14: 2008/BTNMT: <i>Domestic Wastewater</i> มีการกำหนดค่ามาตรฐานน้ำทิ้งก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ	<i>dated October 23, 1995</i>) ประกาศฉบับนี้ ประกอบด้วย 10 มาตรา มีเนื้อหาครอบคลุม การกำหนดค่ามาตรฐานน้ำทิ้งจากกิจกรรมอุตสาหกรรม ก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ การติดตามตรวจสอบ การติดตั้งเครื่องมือวัดปริมาณน้ำทิ้งก่อนระบายลงสู่รางระบายน้ำหรือแหล่งน้ำสาธารณะ และการรายงานปริมาณ และคุณภาพน้ำทิ้ง	
2.2.2 มาตรฐานคุณภาพอากาศและเสียง	ตามประกาศเลขที่ 25/2009/TT-BTNMT กำหนดมาตรฐาน ดังนี้ – QCVN 19: 2009/BTNMT: <i>Industrial Emission of Inorganic Substances and Dust</i> มีการ	กฎหมายว่าด้วยการกำหนดค่ามาตรฐานการปลดปล่อยสำหรับแหล่งมลพิษไม่เคลื่อนที่ เลขที่ KEP-13/MENLH/3/1995 (Ministerial Decree on	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ภายใต้กระทรวงอนุรักษ์ธรรมชาติและป่าไม้ แต่คาดว่าจะอยู่ระหว่างการร่าง

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2.2 มาตรฐานคุณภาพอากาศและเสียง (ต่อ)	อุตสาหกรรม ฉบับลงวันที่ 18 พ.ย.2549 โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดค่ามาตรฐานควบคุมคุณภาพอากาศที่ระบายออกจากปล่องของโรงงานอุตสาหกรรม แยกตามแหล่งที่มาและกระบวนการผลิต และวิธีการตรวจวัดค่าคุณภาพอากาศต่างๆ	– มาตรฐานการระบายอากาศในสถานประกอบการ – มาตรฐานการระบายอากาศออกจากปล่องโรงงานทั่วไป – มาตรฐานการระบายอากาศออกจาก ปล่องระบายอากาศ แยกตามประเภทโรงงาน เช่น โรงไฟฟ้า โรงงานเหล็ก – มาตรฐานอากาศจากท่อไอเสียยานพาหนะ – มาตรฐานคุณภาพเสียง	Disturbance, No.42 ANRK.BK, dated July 10, 2000) ประกอบด้วย 8 หมวด 38 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนด บทบัญญัติทั่วไป มาตรฐานควบคุมมลพิษทางอากาศและเสียง การขอใบอนุญาต การติดตามแหล่งกำเนิดมลพิษ การติดตามคุณภาพอากาศ กระบวนการตรวจสอบ บทลงโทษ และบทบัญญัติสุดท้าย โดยกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันคุณภาพสิ่งแวดล้อมและป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของสาธารณชน เนื่องจากมลภาวะทางอากาศและเสียง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับแหล่งกำเนิดทั้งที่เคลื่อนที่ได้ (ยานยนต์) และแหล่งกำเนิดที่เคลื่อนที่ไม่ได้ สาระสำคัญ ได้แก่ การ กำหนดมาตรฐานการระบายอากาศเสียในบรรยากาศ และจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ เช่น ปล่องควันจากท่อไอเสียยานยนต์ รวมทั้ง มาตรฐานความดังของเสียงที่อนุญาตในสถานที่สาธารณะที่อยู่อาศัยและในพื้นที่ทำงานในโรงงาน

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2.2 มาตรฐานคุณภาพอากาศและเสียง (ต่อ)	– QCVN 20: 2009/BTNMT: Industrial Emission of Organic Substances มีการกำหนดค่ามาตรฐานปริมาณสารอินทรีย์ที่เจือปนในอากาศที่ปล่อยออกจากโรงงานอุตสาหกรรม – QCVN 21: 2009/BTNMT: Industrial Emission of Chemical Fertilizer มีการกำหนดค่าการปลดปล่อยอุตสาหกรรมจากการผลิตปุ๋ยเคมี – QCVN 22: 2009/BTNMT: Industrial Emission of Heat Power มีการกำหนดค่าการปลดปล่อยอุตสาหกรรมจากแหล่งพลังงานความร้อน – QCVN 23: 2009/BTNMT: Industrial emissions for cement production มีการกำหนดค่าการปลดปล่อยอุตสาหกรรมจากการผลิตซีเมนต์ – ตามประกาศเลขที่ 39/2010/TT-BTNMT กำหนดมาตรฐาน ดังนี้ – QCVN 26: 2010/BTNMT: Noise มีการกำหนดระดับเสียงสูงสุดที่ยอมรับได้ในแต่ละพื้นที่สำหรับ 2 ช่วงเวลา คือ 6.00-21.00 น. และ 21.00-6.00 น. – QCVN 27: 2010/BTNMT: Vibration มีการกำหนดระดับความสั่นสะเทือนสูงสุดที่ยอมรับได้ในแต่ละพื้นที่ สำหรับ 2 ช่วงเวลา คือ 6.00-21.00 น. และ 21.00-6.00 น.	<i>Emission Standard for Stationary Sources, No KEP-13/MENLH/3/1995)</i> กำหนดค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากแหล่งมลพิษไม่เคลื่อนที่ เช่น โรงงานเหล็ก กระดาษ โรงไฟฟ้า และโรงผลิตซีเมนต์ – กฎหมายว่าด้วยการกำหนดค่ามาตรฐานระดับเสียง เลขที่ No KEP-48/MENLH/1996 (Ministerial Decree on Noise Level, No KEP-48/MENLH/ 1996) Ministerial Decree on Noise Level, No KEP-48/MENLH/1996) มีการกำหนดระดับเสียงสูงสุด	

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2.3 การจัดการของเสีย	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านการจัดการของเสียที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านการจัดการของเสียที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กฎหมายว่าด้วยการจัดการของเสียที่เป็นของแข็ง พ.ศ. 2542 (Sub-decree on Solid Waste Management , 1999) ประกอบ ด้วย 6 หมวด 32 มาตรา ได้แก่ หมวดการกำหนดบัพัญญัติทั่วไป การจัดการขยะหรือของเสียจากบ้านเรือน การจัดการขยะอันตราย การติดตามและตรวจสอบการจัดการขยะอันตราย บทลงโทษ และบทบัญญัติสุดท้าย โดยกฎหมายฉบับนี้ครอบคลุมถึงการจัดการของเสียที่เป็นของแข็ง รวมถึงขยะทั่วไปและขยะอันตรายแบบครบวงจร ตั้งแต่การคัดแยกที่แหล่งกำเนิด การเก็บรวบรวม การจัดเก็บ การขนส่ง สถานีคัดแยก การรีไซเคิล และการกำจัด

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2.3 การจัดการของเสีย	– กฎหมายว่าด้วยการจัดการของเสียที่เป็นของแข็ง พ.ศ. 2550 (Decree No.59/2007/ND-CP on Solid Waste Management) ประกอบด้วย 8 หมวด 42 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนด บทบัญญัติทั่วไป การวางแผนและการลงทุนด้านการจัดการของเสียที่เป็นของแข็ง การคัดแยกของเสียที่เป็นของแข็ง การเก็บและการขนส่งของเสียที่เป็นของแข็ง การกำจัดของเสียที่เป็นของแข็ง ค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการของเสียที่เป็นของแข็ง การตรวจสอบ และการจัดการกับผู้ละเมิด และการ บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งออกมาเพื่อควบคุมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดขยะและของเสียที่เป็นของแข็งทุกประเภท เพื่อให้มีการจัดการ ตั้งแต่การเก็บ การคัดแยก ตลอดจนถึง การกำจัดที่เหมาะสม – กฎหมายว่าด้วยการคิดค่าธรรมเนียมการพิทักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับของเสียที่เป็นของแข็ง พ.ศ. 2550 (Decree No.174/2007/ND-CP on the Environmental Charge for Solid Waste) ประกอบด้วย 3 หมวด 14 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนด บทบัญญัติทั่วไป อัตรา ระบบการเก็บ การจ่าย ค่าธรรมเนียมในการจัดการด้านการพิทักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับของเสียที่เป็นของแข็ง และการบังคับใช้	กฎหมายว่าด้วยการจัดการขยะและของเสียอันตราย พ.ศ.2537 (Government Regulation No.19/1994 Concerning Hazardous Waste Management) ประกอบด้วย 8 หมวด 42 มาตรา ได้แก่ หมวดบทบัญญัติทั่วไป การเก็บและการขนส่ง กระบวนการ การอนุญาต การควบคุม บทลงโทษ ระเบียบเปลี่ยนผ่าน และบทสรุปสุดท้าย กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดประเภทของขยะและของเสียอันตรายหรือเรียกว่าของเสีย B3 (B3 Waste) และการจัดการขยะอันตรายที่เหมาะสม	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ภายใต้กระทรวงอนุรักษ์ธรรมชาติและป่าไม้ แต่คาดว่าจะอยู่ระหว่างการร่างและจะประกาศใช้เร็วๆ นี้

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2.4 กฎหมายอื่นๆ	-	-	-
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม เลขที่ 01/99/NA พ.ศ. 2542 ลงวันที่ 3 เม.ย. 2542 (Law on The Processing Industry, No.01/99/NA, dated April 3, 1999)	ไม่มีกฎหมายหลักด้านสิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน
1. สำคัญ	ประกอบด้วย 2 หมวด ซึ่งครอบคลุมถึง การกำกับและดูแลโรงงาน การแบ่งประเภทโรงงาน การกำหนดเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้งโรงงาน การกำหนดลักษณะ ประเภท หรือขนาดของเครื่องจักร กำหนดเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติ กำหนดมาตรฐานและวิธีปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจการโรงงาน กำหนดการจัดให้มีการจัดทำเอกสารที่จำเป็นประจำโรงงาน การตรวจสอบรายงาน ค่าธรรมเนียม การออกใบอนุญาต จัดตั้งและดำเนินการและบทลงโทษ	ประกอบด้วย 7 ส่วน 60 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การออกใบอนุญาต การจัดตั้งและดำเนินกิจการโรงงาน ส่วนการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมให้ปฏิบัติตามกฎหมายพิทักษ์สิ่งแวดล้อม	-

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2.4 กฎหมายอื่นๆ	กฎหมายภาษีสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2553 (Law on Environ- ment Protection Tax No.57/2010 /QH12) ประกอบด้วย 4 หมวด 13 มาตรา เนื้อหาครอบคลุม การกำหนดชนิด และประเภท การเก็บภาษี สิ่งแวดล้อม โดยระบุว่า ประเภท อุตสาหกรรมที่เก็บภาษีสิ่งแวดล้อม กำหนดอัตราภาษี การแจ้ง การ คำนวณและการจ่ายภาษี เป็นต้น	-	-
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	ไม่มีกฎหมายหลักด้าน สิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้ ภายใต้กระทรวง อุตสาหกรรมและการค้า	ไม่มีกฎหมายหลักด้าน สิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้ ภายใต้กระทรวง อุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายหลักด้าน สิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้ ภายใต้กระทรวง อุตสาหกรรม
1. สำคัญ	-	-	-

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2. กฎหมายรองที่สำคัญ			
2.1 มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม			
2.2.1 มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2539) เรื่อง กำหนดคุณลักษณะของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงานอุตสาหกรรม ลงวันที่ 14 มิ.ย.2539 โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดค่ามาตรฐานควบคุมคุณภาพน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงานอุตสาหกรรม และวิธีการตรวจวัดค่าคุณภาพน้ำทิ้งต่างๆตามคู่มือวิเคราะห์น้ำและน้ำเสีย	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน
2.2.2 มาตรฐานคุณภาพอากาศและเสียง	- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน ลงวันที่ 31 ต.ค.2549 โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดค่ามาตรฐานควบคุมปริมาณสารเจือปนในอากาศ วิธีการตรวจวัดค่าปริมาณสารเจือปนที่ระบายจากปล่องโรงงาน และการรายงานผล - ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าระดับเสียงรบกวน และ ระดับเสียงที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. 2548 โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดค่ามาตรฐานของระดับเสียงรบกวน ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง และระดับเสียงสูงสุด ที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2. กฎหมายรองที่สำคัญ			
2.1 มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม			
2.2.1 มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม
2.2.2 มาตรฐานคุณภาพอากาศและเสียง	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2.3 การจัดการของเสีย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 5 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือการกำหนดรหัสของชนิดและประเภทของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วผู้ก่อกำเนิดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว การรวบรวมและขนส่งของเสียอันตราย ผู้บำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และบทเฉพาะกาล	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535	ไม่มีกฎหมายหลักด้านสิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงสุขภาพ	ไม่มีกฎหมายหลักด้านสิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงสุขภาพ
1. สาระสำคัญ	มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน ระบบสุขภาพของสถานที่สาธารณะ เช่น ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหาร สถานที่สะสมอาหาร ที่หรือทางสาธารณะ การก่อเหตุรำคาญ ประกอบด้วย 16 หมวด 90 มาตรา ส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ หมวด 3 การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	-	-

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2.3 การจัดการของเสีย	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายรองด้านมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	ไม่มีกฎหมายหลักด้านสิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงสุขภาพ	ไม่มีกฎหมายหลักด้านสิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงสุขภาพ	ไม่มีกฎหมายหลักด้านสิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงสุขภาพ
1. สำคัญ	-	-	-

2.2 กฎหมายความปลอดภัย

1) ประเทศไทย

รายการกฎหมายความปลอดภัยสำคัญที่บังคับใช้ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- **พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535** ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 3 หมวด 68 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การประกอบกิจการโรงงาน การกำกับและดูแลโรงงาน และบทกำหนดโทษ
- **พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541** ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 16 หมวด 166 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บททั่วไป การใช้แรงงานทั่วไป การใช้แรงงานหญิง การใช้แรงงานเด็ก การกำหนดค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด คณะกรรมการค่าจ้าง สวัสดิการ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน การควบคุม การพักงาน ค่าชดเชย การยื่นคำร้องและพิจารณาคำร้อง กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง พนักงานตรวจแรงงาน การส่งหนังสือ และบทกำหนดโทษ
- **พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554** ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 8 หมวด 74 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บททั่วไป การบริหาร การจัดการ และการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน การควบคุม กำกับ ดูแล พนักงานตรวจความปลอดภัย กองทุนความปลอดภัย

อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และบทกำหนดโทษ

- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542 ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน** โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน รายละเอียดของรายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน
- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงาน เกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546** ประกอบด้วย 5 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดระดับความร้อน แสงสว่าง เสียง การตรวจวัดวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการทำงาน และอื่นๆ
- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำและหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน พ.ศ.2549** ประกอบด้วย 7 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบุคลากรประจำโรงงาน วิศวกร และหน่วยรับรองวิศวกรรมด้านหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน การออกแบบ การสร้างและการตรวจสอบการสร้าง การติดตั้ง การใช้ การซ่อมแซมและดัดแปลง การยกเลิกการใช้หม้อน้ำหรือหม้อต้ม

- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง อุปกรณ์ความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำและหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน พ.ศ.2549** ประกอบด้วย 2 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดรายละเอียดอุปกรณ์และระบบความปลอดภัยสำหรับหม้อน้ำ อุปกรณ์และระบบความปลอดภัยสำหรับหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน
- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552** กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน
- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การป้องกันและระงับอัคคีภัยในโรงงาน พ.ศ. 2552** ประกอบด้วย 8 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดบททั่วไป ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ เครื่องดับเพลิงแบบมือถือ ระบบน้ำดับเพลิง ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ การตรวจสอบ ทดสอบ และบำรุงรักษาระบบและอุปกรณ์ต่าง ๆ การฝึกอบรมเรื่อง การป้องกันและระงับอัคคีภัย และอื่นๆ
- **กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535** ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ประกอบด้วย 5 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ ที่ตั้ง สภาพแวดล้อม ลักษณะอาคารและลักษณะภายในของโรงงาน เครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์ หรือสิ่งให้นำ มาใช้ในโรงงาน คนงานประจำ โรงงาน การควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

- กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อไอน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน และภาชนะแรงดันในโรงงาน พ.ศ. 2549 ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ประกอบด้วย 6 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดการออกแบบ การผลิต และการตรวจสอบการผลิต การติดตั้ง การใช้งาน การซ่อมแซมและดัดแปลง การยกเลิกการใช้งาน บุคลากรประจำโรงงาน
- กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าในโรงงาน พ.ศ. 2550 ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 กำหนดให้มีการตรวจสอบระบบไฟฟ้าในโรงงาน และรับรอง ความปลอดภัยของระบบไฟฟ้าในโรงงาน โรงงานตามประเภทหรือชนิดของโรงงานในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มีบุคลากรประจำโรงงาน
- กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. 2547 ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ประกอบด้วย 4 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดบททั่วไป มาตรการด้านความปลอดภัย การอนุญาต การฝึกอบรม
- กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ.2549

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ประกอบด้วย 6 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดระดับความร้อน แสงสว่าง เสียง อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน การตรวจสุขภาพและการ รายงานผลการตรวจสุขภาพ

- กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 กำหนดให้เพิ่มข้อกำหนดในด้านระบบการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน
- ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยงานจัดฝึกอบรมและการสอบมาตรฐานหลักสูตรผู้ควบคุมประจำหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย 5 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ การขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยงานจัดฝึกอบรมหลักสูตรผู้ควบคุมประจำหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ควบคุมประจำหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน การสอบมาตรฐาน ใบรับรองการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ควบคุมประจำหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน และการกำกับดูแลหน่วยงานจัดฝึกอบรมหลักสูตรผู้ควบคุมประจำหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน

- **ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การขึ้น
อันตราย การประเมินความเสี่ยงและการจัดทำแผนงานบริหาร
จัดการความเสี่ยง พ.ศ. 2543** ประกอบด้วย 4 หมวด โดยมี
สาระสำคัญคือ การกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไป การบ่งชี้อันตราย การ
ประเมินความเสี่ยง และการจัดการความเสี่ยง

2) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

รายการกฎหมายความปลอดภัยสำคัญที่บังคับใช้ในสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาวที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มี
รายละเอียดดังนี้

- **กฎหมายแรงงาน เลขที่ 06/NA พ.ศ. 2549** ลงวันที่ 27 ธ.ค. 2549
(Labour Law, No.06/NA dated December 27, 2006)
ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 14 หมวด 77 มาตรา โดยมีสาระสำคัญ
ดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป การสร้างและพัฒนาทักษะแรงงาน กฎการ
ทำงาน สัญญาจ้างงานและการยกเลิกสัญญาจ้างงาน การใช้
แรงงานเด็กและผู้หญิง การคุ้มครองแรงงาน อัตราค่าจ้างและภาษี
รายได้ โรคและอุบัติเหตุจากการทำงาน สวัสดิการสังคม การใช้
แรงงาน หน่วยงานตรวจตราแรงงาน นโยบายสำหรับผู้มีผลงานและ
มาตรการสำหรับผู้ละเมิด และบทบัญญัติสุดท้าย

ในปัจจุบันสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวยังไม่มีกฎระเบียบ
ข้อบังคับ และมาตรการด้านความปลอดภัยเฉพาะที่บังคับใช้เพื่อควบคุมความ
ปลอดภัยในการทำงานกับเครื่องจักร หรืออุปกรณ์เฉพาะต่างๆ

3) ราชอาณาจักรกัมพูชา

รายการกฎหมายความปลอดภัยสำคัญที่บังคับใช้ในราชอาณาจักรกัมพูชาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- กฎหมายแรงงาน พ.ศ. 2540 ลงวันที่ 13 มี.ค. 2540 (Kram on The Labour Law, dated March 13, 1997) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 19 หมวด 396 มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป การก่อตั้งและดำเนินกิจการ การทดลองงาน สัญญาแรงงาน ข้อตกลงระหว่างแรงงาน สภาพการทำงานทั่วไป สภาพการทำงานเฉพาะสำหรับงานด้านเกษตรกรรม สุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง อุบัติเหตุจากการทำงาน การคัดเลือกและจ้างงาน สหภาพแรงงาน ข้อขัดแย้งด้านแรงงาน การประท้วงหยุดงาน หน่วยงานด้านแรงงาน คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านแรงงาน บทลงโทษ ศาลแรงงาน ระยะเปลี่ยนผ่าน และบทบัญญัติสุดท้าย

สำหรับกฎระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับสถานะการทำงานที่บังคับใช้ในราชอาณาจักรกัมพูชาในปัจจุบันนั้นมีอยู่มาก โดยจากรายงานการศึกษาเรื่อง The Overview Occupational Safety and Health in Cambodia โดยกรมอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสุขภาพ (Department of Occupational Safety and Health) ได้รวบรวมรายการกฎหมายเฉพาะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

- กฎหมายว่าด้วยการสุขาภิบาลห้องน้ำ (Prakas on Concerning the Sanitary Toilet, No. 052, dated February 10, 2000)
- กฎหมายว่าด้วยการจัดที่นั่งให้ลูกจ้างในที่ทำงาน (Prakas on Concerning the Seating Arrangement at the Workplace No. 053, dated February 10, 2000)
- กฎหมายว่าด้วยการจัดให้มีน้ำดื่มสะอาด (Prakas on Concerning the Provision of the Safe Drink, No. 054, dated February 10, 2000)
- กฎหมายว่าด้วยการสถานพยาบาล (Prakas on Concerning the Creation of Enterprise Infirmary, No. 330, dated December 6, 2000)
- กฎหมายว่าด้วยการจัดเตรียมแพทย์ประจำสถานประกอบการ (Prakas on Concerning Conditions and Missions of the Enterprise Physicians, No. 139, dated June 28, 2001)
- กฎหมายว่าด้วยการยกของหนักด้วยมือ (Prakas on Concerning the Heavy Object Lifting by Hand, No. 124, dated June 15, 2001)
- กฎหมายว่าด้วยการระบายอากาศและสุขาภิบาล (Prakas on Concerning the Air Ventilation and Sanitation, No. 125, dated June 15, 2001)

- กฎหมายว่าด้วยอุณหภูมิของอากาศในที่ทำงาน (Prakas on Concerning the Temperature Ambiance at the Workplace, No. 147, dated 11 June 2002)
- กฎหมายว่าด้วยการกำหนดระดับเสียงในสถานประกอบการ (Prakas on Concerning the Noise at the Workplace, No.138, dated 22 April 2003)
- กฎหมายว่าด้วยสภาวะการทำงานในที่อับอากาศ (Prakas on Concerning the Work at the Confined Space, No. 139, dated 22 April 2003)
- กฎหมายว่าด้วยแสงสว่าง (Prakas on Concerning the Light and the Lighting, No. 484, dated December 23, 2003)
- กฎหมายว่าด้วยการห้ามเด็ก (อายุต่ำกว่า 18 ปี) ทำงานอันตราย (Prakas on Concerning the Prohibition of Working Children from the Dangerous Workplace, No. 106, dated April 28, 2004)
- กฎหมายว่าด้วยการสภาพความเป็นอยู่และการทำงานในสวนฟาร์ม (Prakas on Concerning the Working and Living Conditions in Plantations, No. 306, dated December 14, 2007)
- กฎหมายว่าด้วยการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของสภาพแวดล้อมในการทำงานโรงงานการเมนต์และรองเท้า (Prakas on Concerning the Occupational Health and Safety Conditions in Garment and Shoes Factories, No. 307, dated December 14, 2007)

- กฎหมายว่าด้วยการสภาพความเป็นอยู่และการทำงานในที่ทำนาเกลือ (Prakas on Concerning the Working and Living Conditions in Salt Fields, No. 308, dated December 14, 2007)
- กฎหมายว่าด้วยการสภาพการทำงานและความเป็นอยู่ในโรงอิฐ (Prakas on Concerning the Working and Living Conditions in Brick Enterprises, No. 309, dated December 14, 2007)
- กฎหมายว่าด้วยการสุขาภิบาลในที่ก่อสร้าง (Prakas on Sanitation at the Construction Site, No. 075, dated March 30, 2011)
- กฎหมายว่าด้วยการข้อมูลที่สถานที่ก่อสร้าง (Prakas on Provision of Information at the Construction Site, No. 077, dated March 30, 2011)

4) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

รายการกฎหมายความปลอดภัยสำคัญที่บังคับใช้ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- **กฎหมายแรงงาน เลขที่ 35-L/CTN พ.ศ. 2537** ลงวันที่ 23 มิ.ย. 2537 (The Labour Code of The Socialist Republic of Vietnam, No. 35-L/CTN dated June 23, 1994) ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 17 หมวด 198 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป การจ้างงาน การฝึกอบรมอาชีพ สัญญาจ้างงาน ข้อตกลงระหว่างแรงงาน อัตราค่าจ้างแรงงาน ชั่วโมงการทำงานและ

วันหยุด ระเบียบแรงงานและความรับผิดชอบต่อความเสียหาย ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ข้อกำหนดพิเศษสำหรับการจ้างแรงงานผู้หญิง ข้อกำหนดพิเศษสำหรับการจ้างแรงงานเด็กและแรงงานประเภทอื่นๆ สวัสดิการสังคม สหภาพแรงงาน ข้อขัดแย้งด้านแรงงาน หน่วยงานด้านแรงงาน การตรวจตราแรงงานและบทลงโทษสำหรับผู้ละเมิด และการบังคับใช้กฎหมาย

- **กฎหมายแรงงาน เลขที่ 10/2012/QH13 พ.ศ. 2555 ลงวันที่ 18 มิ.ย. 2555** (The Labour Code, No. 10/2012/QH13, dated June 18, 2012) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 17 หมวด 242 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป การจ้างงาน สัญญาแรงงาน การทดลองงาน การเรียนรู้การประกอบอาชีพ การฝึกอบรม การฝึกแรงงาน และการพัฒนาแรงงาน ข้อตกลงและการต่อรองระหว่างแรงงาน อัตราค่าจ้างแรงงาน ชั่วโมงการทำงานและวันหยุด ระเบียบและความรับผิดชอบของแรงงาน ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ข้อกำหนดสำหรับการจ้างแรงงานผู้หญิง ข้อกำหนดสำหรับการจ้างแรงงานเด็กและแรงงานประเภทอื่นๆ การประกันสังคม สหภาพแรงงาน ข้อขัดแย้งด้านแรงงาน การจัดการด้านแรงงาน การตรวจตราแรงงานและการจัดการสำหรับผู้ละเมิด และการบังคับใช้กฎหมาย

- กฎหมายว่าด้วยการชี้แจงข้อกำหนดบางข้อในกฎหมายแรงงานในด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เลขที่ 06/CP พ.ศ. 2538 ลงวันที่ 20 ม.ค. 2538 (Decree of Government on Elaborating some Provisions of the Labour Code on Occupational Safety and Health No. 06/CP, dated January 20, 1995) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 7 หมวด 24 มาตรา โดยมีสาระสำคัญ คือ การกำหนดนิยามและขอบเขตการนำกฎหมายไปใช้ ข้อกำหนดด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โรคและอุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ ความรับผิดชอบขององค์กรของรัฐ ความรับผิดชอบของสภาพแรงงาน และการบังคับใช้กฎหมาย
- กฎหมายว่าด้วยการแก้ไขและเพิ่มเติมมาตรากฎหมายในกฎหมายแรงงาน เลขที่ 06/CP ลงวันที่ 20 ม.ค. 2538 โดยเพิ่มจำนวนมาตราในกฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขอนามัยของแรงงาน เลขที่ 110/2002/ND-CP พ.ศ. 2545 ลงวันที่ 27 ธ.ค. 2545 (Decree of Government on Amending and Supplementing a Number of Articles of The Government's Decree No. 06/CP of January 20, 1995 which Details a Number of Articles of The Labour Code on Labour Safety and Sanitation, No. 110/2002/ND-CP, dated December 27, 2002) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 4 มาตรา เพื่อเพิ่มเติมและแก้ไขข้อกำหนดในมาตราที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขอนามัยของแรงงาน

- กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยด้านสารเคมี เลขที่ 68/2005/ND-CP พ.ศ.2548 ลงวันที่ 20 พ.ค.2548 (Decree of Government on Chemical Safety, No.68/2005/ND-CP, dated 20 May 2005) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 6 หมวด 31 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป การระบุและการแจ้งสารเคมี ระเบียบความปลอดภัยในการใช้สารเคมี หน่วยงานหรือองค์กรของรัฐ ด้านความปลอดภัยสำหรับสารเคมี การตรวจสอบ ตรวจตราและการละเมิด และการบังคับใช้กฎหมาย
- กฎหมายว่าด้วยการควบคุมและขึ้นทะเบียนโรงงานหรือกระบวนการที่มีการใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ วัสดุหรือสารที่อยู่ในข้อกำหนดด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสุขลักษณะ เลขที่ 23/2003/TT-BLDTBXH พ.ศ.2546 ลงวันที่ 23 พ.ย. 2546 (Circular of The Ministry of Labour, Invalid and Social Affairs on Regulating and Providing Guidance on Application and Appraisal Procedures of Machinery, Equipment, Materials, and Substances with Strict Occupational Safety, Hygiene and Health Requirements, No.23/2003/TT-BLDTBXH, dated November 23, 2003) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 4 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดนิยามและขอบเขตการนำกฎหมายไปใช้ การประเมินผล การสมัครเพื่อขอรับใบอนุญาต และการบังคับใช้กฎหมาย

- กฎหมายว่าด้วยแนวทางการฝึกอบรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เลขที่ 37/2005/TT-BLDTBXH พ.ศ.2548 ลงวันที่ 29 ธ.ค.2548 (Circular of The Ministry of Labour, Invalid and Social Affairs on Guidelines for Occupational Safety and Health Training, No. 37/2005/TT-BLDTBXH, dated December 29, 2005) ประกอบด้วย 8 หมวด มีสาระสำคัญคือ ขอบเขตและข้อกำหนด การฝึกอบรมสำหรับลูกจ้าง การฝึกอบรมสำหรับนายจ้าง การฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ประจำในสถานประกอบการ เอกสารการฝึกอบรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ใบรับรองการฝึกอบรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และบัตรสำหรับผู้ผ่านการอบรม หน่วยงานที่รับผิดชอบ และการบังคับใช้กฎหมาย

5) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

รายการกฎหมายความปลอดภัยสำคัญที่บังคับใช้ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- **กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน เลขที่ 1 พ.ศ.2513**
ลงวันที่ 12 ม.ค. 2513 (Law of The Republic of Indonesia Regarding Work Safety, No. 1 of 1970, dated January 12, 1970) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 11 หมวด 18 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดนิยาม ขอบเขต ข้อกำหนดด้านความปลอดภัยในการทำงาน การควบคุม การพัฒนา คณะกรรมการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอุบัติเหตุ สิทธิและหน้าที่ของแรงงาน ข้อกำหนดในการเข้าสถานประกอบการ หน้าที่ของผู้จัดการ และบทบัญญัติสุดท้าย
- **กฎหมายว่าด้วยการนำกฎหมายตรวจแรงงานเลขที่ 23 ที่ตราในปี พ.ศ.2491 กลับมาใช้ เลขที่ 3 พ.ศ.2494** ลงวันที่ 6 ม.ค. 2494 (Act on To Bring Labour Inspection Act No.23 of 1948 of The Republic of Indonesia No. 3 of 1951, dated January 6, 1951) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 5 หมวด 8 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การตรวจแรงงาน สิทธิและหน้าที่ของผู้ตรวจแรงงาน การเก็บรักษาความลับ บทลงโทษ และการตรวจสอบผู้ละเมิด

6) สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

รายการกฎหมายสิ่งแวดล้อมสำคัญที่บังคับใช้ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- **กฎหมายโรงงาน พ.ศ. 2494** (The Factory Act, 1951) ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 10 หมวด

โดยกฎหมายแรงงานฉบับนี้ครอบคลุมถึงมาตรการในด้านความปลอดภัยในการทำงาน การดูแลสุขภาพของแรงงาน จำนวนชั่วโมงทำงาน จำนวนวันหยุด การจ่ายค่าล่วงเวลา นอกจากนี้ ผู้ตรวจโรงงานและสถานประกอบการมีหน้าที่ตรวจตราและบังคับใช้ให้สถานประกอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎหมายโรงงาน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบกฎหมายด้านความปลอดภัยที่บังคับใช้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมทั่วไปในประเทศสมาชิกอาเซียน

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	ไม่มีกฎหมายหลักด้านความปลอดภัยที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายหลักด้านความปลอดภัยที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และพลังงาน
1. สาระสำคัญ	ประกอบด้วย 3 หมวด 68 มาตรา ซึ่งครอบคลุมถึง การกำกับและดูแลโรงงาน การแบ่งประเภทโรงงาน การกำหนดเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้งโรงงาน การกำหนดลักษณะประเภท หรือขนาดของเครื่องจักร กำหนดเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติ กำหนดมาตรฐานและวิธีปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจการโรงงาน กำหนดการจัดให้มีการจัดทำเอกสารที่จำเป็นประจำโรงงาน การตรวจสอบรายงาน ค่าธรรมเนียม การออกใบอนุญาต จัดตั้งและดำเนินการและบทลงโทษ ซึ่งจะมีการออกกฎหมายลูกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ในระดับประกาศกระทรวง ประกาศกรม คำสั่งกรม เพื่อบังคับใช้อีกมาก		

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	ไม่มีกฎหมายหลักด้านความปลอดภัยที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	ไม่มีกฎหมายหลักด้านความปลอดภัยที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	กฎหมายโรงงาน พ.ศ. 2494 (The Factory Act, 1951)
1. สาระสำคัญ			มีอยู่ทั้งหมด 10 หมวด เป็นมาตรการในด้านความปลอดภัยในการทำงาน การดูแลสุขภาพของแรงงาน จำนวนชั่วโมงทำงาน จำนวนวันหยุด การจ่ายค่าล่วงเวลา ส่วนที่สำคัญในหมวดสุขภาพมีดังนี้ ความสะอาด การจัดการของเสีย การระบายอากาศและอุณหภูมิที่เหมาะสม ฝุ่นและฟุ้ง การก่อให้เกิดความชื้น ความหนาแน่นของแรงงาน แสงสว่างและน้ำดื่ม สำหรับหมวดด้านความปลอดภัย มีดังนี้คือ การมีครอบเครื่องจักร การทำงานใกล้กับเครื่องจักรที่กำลังหมุน การจ้างงานคนที่อายุน้อยในการทำงาน อันตราย อุปกรณ์ในการตัดพลังงาน เคน เครื่องจักรที่มีการหมุน มีความดัน พื้น ทางเดิน บันได หลุม ช่องเปิด น้ำหนักส่วนเกิน การป้องกันอันตราย การป้องกันอันตรายจากฟุ้ง การจัดการป้องกันอัคคีภัย การระเบิดของสารเคมี

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2. กฎหมายรองที่สำคัญ			
2.1 การบริหาร การจัดการ และการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน รายละเอียดของรายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน - ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552 กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน - ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การชี้ปองอันตราย การประเมินความเสี่ยงและการจัดทำแผนงานบริหารจัดการ ความเสี่ยง พ.ศ. 2543 กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตโรงงานต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการ	ไม่มีกฎหมายรองด้านการบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองด้านการบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2. กฎหมายรองที่สำคัญ			
2.1 การบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	ไม่มีกฎหมายรองด้านการบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	ไม่มีกฎหมายรองด้านการบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายรองด้านการบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.1 การบริหาร การจัดการ และการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)	ประกอบกิจการโรงงาน รายละเอียดของรายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน		
2.2 การควบคุม			
2.2.1 ความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร	กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 กำหนดให้เครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์ หรือสิ่งทีนำมาใช้ในโรงงานต้องแข็งแรง มั่นคง มีเครื่องป้องกันอันตราย มีมาตรการคุ้มครองความปลอดภัย	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านการบริหารการจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านการบริหารการจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน
2.2.2 ความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหม้อน้ำและหม้อต้ม	– ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำและหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน พ.ศ.2549 กำหนดบุคลากรประจำโรงงาน วิศวกร และหน่วยรับรองวิศวกรรมด้านหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน การออกแบบ การสร้างและการตรวจสอบการสร้าง การติดตั้ง การใช้งาน การซ่อมแซมและดัดแปลง การยกเลิกการใช้หม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหม้อน้ำและหม้อต้ม ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหม้อน้ำและหม้อต้มที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.1 การบริหาร การจัดการและ การดำเนินการด้านความ ปลอดภัย อาชีวอนามัยและ สภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)			
2.2 การควบคุม			
2.2.1 ความปลอดภัยสำหรับ การทำงานที่เกี่ยวข้องกับ เครื่องจักร	ไม่มีกฎหมายรองเพื่อควบคุมด้าน การป้องกันอัคคีภัย ที่บังคับใช้ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและ การค้า	ไม่มีกฎหมายรองเพื่อควบคุมด้าน การป้องกันอัคคีภัย ที่บังคับใช้ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายรองเพื่อควบคุมด้าน การป้องกันอัคคีภัย ภายใต้ กระทรวงอุตสาหกรรม แต่มีข้อกำหนดภายใต้กฎหมาย โรงงาน พ.ศ. 2494 ในหมวดความ ปลอดภัยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ การ ครอบครองและทำงานกับเครื่อง จักรต่างๆ การทำงานใกล้กับ เครื่องจักรที่กำลังหมุน อุปกรณ์ใน การตัดพลังงาน เคน เครื่องจักรที่ มีการหมุน เครื่องจักรที่มีความดัน การจัดการป้องกันอัคคีภัย การ ระเบิดของสารเคมี
2.2.2 ความปลอดภัยสำหรับ การทำงานที่เกี่ยวข้องกับหม้อ น้ำและหม้อต้ม	ไม่มีกฎหมายรองด้านความ ปลอดภัยสำหรับการทำงานที่ เกี่ยวข้องกับหม้อน้ำและหม้อต้ม ที่ บังคับใช้ภายใต้กระทรวง อุตสาหกรรมและการค้า	ไม่มีกฎหมายรองด้านความ ปลอดภัยสำหรับการทำงานที่ เกี่ยวข้องกับหม้อน้ำและหม้อต้ม ที่ บังคับใช้ภายใต้กระทรวง อุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายรองด้านความ ปลอดภัยสำหรับการทำงานที่ เกี่ยวข้องกับหม้อน้ำและหม้อต้ม ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวง อุตสาหกรรม

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2.2 ความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหม้อน้ำและหม้อต้ม (ต่อ)	ประกอบกิจการโรงงาน รายละเอียดของรายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน – ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง อุปกรณ์ความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อน้ำและหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน พ.ศ.2549 กำหนดรายละเอียดอุปกรณ์และระบบความปลอดภัยสำหรับหม้อน้ำ อุปกรณ์และระบบความปลอดภัยสำหรับหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน – กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับหม้อไอน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อนและภาชนะแรงดันในโรงงาน พ.ศ. 2549 กำหนดการออกแบบ การผลิต และการตรวจสอบการผลิต การติดตั้ง การใช้งาน การซ่อมแซมและดัดแปลง การยกเลิกการใช้งาน หม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อนหรือภาชนะรับแรงดัน บุคลากรประจำโรงงาน		
2.2.3 ความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับระบบไฟฟ้า	กฎกระทรวง กำหนดมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าในโรงงาน พ.ศ. 2550 จัดให้มีการตรวจสอบระบบไฟฟ้าในโรงงานและรับรอง ความปลอดภัยของระบบไฟฟ้าในโรงงาน กำหนดประเภทของโรงงานที่ต้องมีเจ้าหน้าที่ประจำ	ไม่มีกฎหมายรองด้านความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับระบบไฟฟ้า ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองด้านความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับระบบไฟฟ้า ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และพลังงาน

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2.2 ความปลอดภัยสำหรับ การทำงานที่เกี่ยวข้องกับหม้อ น้ำและหม้อต้ม (ต่อ)			
2.2.3 ความปลอดภัยสำหรับ การทำงานที่เกี่ยวข้องกับระบบ ไฟฟ้า	ไม่มีกฎหมายรองด้านความ ปลอดภัยสำหรับการทำงานที่ เกี่ยวข้องกับระบบไฟฟ้า ที่บังคับใช้ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและ การค้า	ไม่มีกฎหมายรองด้านความ ปลอดภัยสำหรับการทำงานที่ เกี่ยวข้องกับระบบไฟฟ้า ที่บังคับใช้ ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายรองด้านความ ปลอดภัยสำหรับการทำงานที่ เกี่ยวข้องกับระบบไฟฟ้า ที่บังคับ ใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2.4 การป้องกันอัคคีภัย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การป้องกันและระงับอัคคีภัยในโรงงาน พ.ศ. 2552 ประกอบด้วย 8 หมวด บังคับกับโรงงานจำพวกที่ 2 หรือจำพวกที่ 3 ที่เป็นโรงงานที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยสูงหรือปานกลางตามประเภทหรือชนิดของโรงงานตามที่ระบุท้ายประกาศ การจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ เครื่องดับเพลิงแบบมือถือ ระบบน้ำดับเพลิง ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ การตรวจสอบ ทดสอบ และบำรุงรักษา ระบบและอุปกรณ์ต่าง ๆ การฝึกอบรมเรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัย	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านการป้องกันอัคคีภัยที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านการป้องกันอัคคีภัยที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน
2.2.5 สภาพแวดล้อมในการทำงาน	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในการประกอบกิจการโรงงาน เกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2546 ประกอบด้วย 5 หมวด โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ความร้อน แสงสว่าง เสียง การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมในการทำงาน	ไม่มีกฎหมายรองเพื่อควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองเพื่อควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และพลังงาน

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2.4 การป้องกันอัคคีภัย	ไม่มีกฎหมายรองด้านการป้องกันอัคคีภัยที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	ไม่มีกฎหมายรองด้านการป้องกันอัคคีภัยที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายรองด้านการป้องกันอัคคีภัยที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม แต่มีข้อกำหนดภายใต้กฎหมายโรงงาน พ.ศ. 2494 .ในหมวดความปลอดภัย มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การครอบครองและทำงานกับเครื่องจักรต่างๆ การทำงานใกล้กับเครื่องจักรที่กำลังหมุน อุปกรณ์ในการตัดพลังงาน เคน เครื่องจักรที่มีการหมุน เครื่องจักรที่มีความดัน การจัดการป้องกันอัคคีภัย การระเบิดของสารเคมี
2.2.5 สภาพแวดล้อมในการทำงาน	ไม่มีกฎหมายรองเพื่อควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	ไม่มีกฎหมายรองเพื่อควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายรองเพื่อควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม แต่มีข้อกำหนดภายใต้กฎหมายโรงงาน พ.ศ. 2494 .ในหมวดสุขภาพมีเนื้อหาเกี่ยวกับ การรักษาความสะอาด การจัดการของเสีย การระบายอากาศและอุณหภูมิที่เหมาะสม ฝุ่นและไอระเหย การก่อให้เกิดความชื้น ความหนาแน่นของคนงาน แสงสว่าง และน้ำดื่ม

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541	กฎหมายแรงงาน เลขที่ 06/NA พ.ศ. 2549 ลงวันที่ 27 ธ.ค. 2549 (Labour Law, No.06/NA dated December 27, 2006)	กฎหมายแรงงาน พ.ศ. 2540 ลงวันที่ 13 มี.ค. 2540 (Kram on The Labour Law, dated March 13, 1997)
1. สาระสำคัญ	ประกอบด้วย 16 หมวด 166 มาตรา ซึ่งครอบคลุมถึง กำหนดขอบเขตของพระราชบัญญัติฉบับนี้ นิยาม การใช้แรงงานทั่วไป การใช้แรงงานหญิง การใช้แรงงานเด็ก ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาวันหยุด คณะกรรมการค่าจ้าง สวัสดิการ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน การควบคุม การพักงาน ค่าชดเชย การยื่นคำร้องและการพิจารณาคำร้อง กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง พนักงานตรวจแรงงาน การส่งหนังสือ บทกำหนดโทษ บทเฉพาะกาล	ประกอบด้วย 14 หมวด 77 มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป การสร้างและพัฒนาทักษะแรงงาน กฎการทำงาน สัญญาจ้างงาน และการยกเลิกสัญญาจ้างงาน การใช้แรงงานเด็กและผู้หญิง การคุ้มครองแรงงาน อัตราค่าจ้างและภาษีรายได้ โรคและอุบัติเหตุจากการทำงาน สวัสดิการสังคม การใช้แรงงาน หน่วยงานตรวจตราแรงงาน นโยบายสำหรับผู้มีผลงานและมาตรการสำหรับผู้ละเมิด และบทบัญญัติสุดท้าย โดยมาตราที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานบรรจุอยู่ในหมวด 3 กฎการทำงาน (Chapter 3 Rules of Work) และ หมวด 6 การคุ้มครองแรงงาน (Chapter 6 Labour Protection)	ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 19 หมวด 396 มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป การก่อตั้งและดำเนินกิจการ การทดลองงาน สัญญาแรงงาน ข้อตกลงระหว่างแรงงาน สภาพการทำงานทั่วไป สภาพการทำงาน เฉพาะสำหรับงานด้านเกษตรกรรม สุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง อุบัติเหตุจากการทำงาน การคัดเลือกและจ้างงาน สภาพแรงงาน ข้อขัดแย้งด้านแรงงาน การประท้วงหยุดงาน หน่วยงานด้านแรงงาน คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านแรงงาน บทลงโทษ ศาลแรงงาน ระเบียบเปลี่ยนผ่าน และบทบัญญัติสุดท้าย โดยมาตราที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานบรรจุอยู่ในหมวด 8 สุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างที่ระบุขอบเขตของกฎหมาย

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	กฎหมายแรงงานเลขที่ 10/2012/ QH13 พ.ศ. 2555 ลงวันที่ 18 มิ.ย. 2555 (The Labour Code, No. 10/2012/ QH13, dated June 18, 2012)	กฎหมายว่าความปลอดภัยในการทำงาน เลขที่ 1 พ.ศ.2513 ลงวันที่ 12 ม.ค. 2513 (Law of The Republic of Indonesia Regarding Work Safety, No. 1 of 1970, dated January 12, 1970)	ไม่มีกฎหมายหลักด้านความปลอดภัยบังคับใช้ ภายใต้กระทรวงแรงงาน การจ้างงาน และสวัสดิการสังคม
1. สารสำคัญ	ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 17 หมวด 242 มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป การจ้างงาน สัญญาแรงงาน การทดลองงาน การเรียนรู้การประกอบอาชีพ การฝึกอบรม การฝึกแรงงาน และการพัฒนาแรงงาน ข้อตกลงและการต่อรองระหว่างแรงงาน อัตราค่าจ้างแรงงาน ชั่วโมงการทำงานและวันหยุด ระเบียบและความรับผิดชอบของแรงงาน ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ข้อกำหนดสำหรับการจ้างแรงงานผู้หญิง ข้อกำหนดสำหรับการจ้างแรงงานเด็กและแรงงานประเภทอื่นๆ การประกันสังคม สหภาพแรงงาน ข้อขัดแย้งด้านแรงงาน การจัดการด้านแรงงาน การตรวจตราแรงงานและการจัดการสำหรับผู้ละเมิด และการบังคับใช้กฎหมาย โดยมาตราที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยบรรจุอยู่ใน หมวด 3: สัญญาการจ้างงาน และ หมวด 9 ความปลอดภัยและสุขภาพ	ประกอบด้วย 11 หมวด 18 มาตรา โดยมีเนื้อหาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งครอบคลุมถึง นิยาม ขอบเขตการใช้กฎหมาย ข้อกำหนดด้านความปลอดภัยในการทำงาน คณะกรรมการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สิทธิ และหน้าที่ของแรงงาน และ ผู้จัดการ รวมถึงบทลงโทษ โดยมาตราที่เกี่ยวข้อง บรรจุอยู่ใน หมวด 2 ขอบเขต (Scope of Space) และหมวด 3 ข้อกำหนดด้านความปลอดภัยในการทำงาน (Work Safety Requirements)	

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2. กฎหมายรองที่สำคัญ			
2.1 การบริหาร การจัดการ และการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	– กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับ ความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ.2549 ประกอบด้วย 6 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดระดับความร้อน แสงสว่าง เสียง อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน การตรวจสอบสุขภาพและการรายงานผลการตรวจสอบสุขภาพ – กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 กำหนดให้เพิ่มข้อกำหนดในด้านระบบการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ไม่มีกฎหมายรองด้านการบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานภายใต้ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แต่มีข้อกำหนดภายใต้กฎหมายแรงงาน พ.ศ. 2549 ในหมวด 6 มาตรา 42 :มาตรการคุ้มครองและสภาพการทำงาน – การคุ้มครองแรงงานเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย – นายจ้างกำหนดกฎความปลอดภัยโดยการหารือกับผู้แทนแรงงาน และเผยแพร่กฎให้กับคนงาน	ไม่มีกฎหมายรองด้านการบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานภายใต้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แต่มีข้อกำหนดภายใต้กฎหมายแรงงาน พ.ศ. 2540 ในหมวด 8 : – มาตรา 229 กำหนดให้สถานประกอบการมีมาตรฐานด้าน สุขาภิบาลและสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อสุขภาพของลูกจ้าง – มาตรา 230 กำหนดให้สถานประกอบการมีมาตรการในการดำเนินการเพื่อความปลอดภัยของลูกจ้าง
2.2 การควบคุม			
2.2.1 ความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร	ไม่มีกฎหมายรองด้านความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรภายใต้ กระทรวงแรงงาน	ไม่มีกฎหมายรองด้านความปลอดภัยสำหรับการทำงานภายใต้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แต่มีข้อกำหนดภายใต้กฎหมายแรงงาน พ.ศ. 2549 ในหมวด 6 มาตรา 42 : มาตรการคุ้มครองและสภาพการทำงาน	กฎหมายว่าด้วยการสภาพการทำงานและความเป็นอยู่ในโรงอิฐ (Prakas on Concerning the Working and Living Conditions in Brick Enterprises, No. 309, dated December 14, 2007) กำหนดสภาพการทำงานและ

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2. กฎหมายรองที่สำคัญ			
2.1 การบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน	กฎหมายว่าด้วยแนวทางการฝึกอบรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เลขที่ 37/2005/TT-BLDTBXH พ.ศ.2548 ลงวันที่ 29 ธ.ค.2548 (Circular of The Ministry of Labour, Invalid and Social Affairs on Guidelines for Occupational Safety and Health Training, No. 37/2005/TT-BLDTBXH, dated December 29, 2005) ประกอบด้วย 8 หมวด มีสาระสำคัญดังนี้ ขอบเขตและข้อกำหนด การฝึกอบรมสำหรับลูกจ้าง การฝึกอบรมสำหรับนายจ้าง การฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ประจำในสถานประกอบการ เอกสารการฝึกอบรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ใบรับรองการฝึกอบรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และบัตรสำหรับผู้ผ่านการอบรม หน่วยงานที่รับผิดชอบ และการบังคับใช้กฎหมาย	ยังไม่สามารถสืบค้นกฎหมายรองด้านการบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่อยู่ภายใต้กระทรวงแรงงานและการเคลื่อนย้ายแรงงาน แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ไม่มีกฎหมายรองด้านการบริหาร การจัดการและการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ภายใต้กระทรวงแรงงาน การจ้างงาน และสวัสดิการสังคม
2.2.1 ความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร	กฎหมายว่าด้วยการควบคุมและขึ้นทะเบียนโรงงานหรือกระบวนการที่มีการใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ วัสดุหรือสารที่อยู่ในข้อกำหนดด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสุขลักษณะ เลขที่ 23/2003/TT-BLDTBXH พ.ศ.2546 ลงวันที่ 23 พ.ย. 2546	ยังไม่สามารถสืบค้นกฎหมายรองด้านความปลอดภัยสำหรับการทำงานภายใต้กระทรวงแรงงานและการเคลื่อนย้ายแรงงานแห่ง สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ไม่มีกฎหมายรองด้านความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรภายใต้ กระทรวงแรงงาน การจ้างงาน และสวัสดิการสังคม

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2.1 ความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร (ต่อ)		– นายจ้างจัดให้มีที่ทำงานเครื่องจักร อุปกรณ์กระบวนการผลิต รวมการใช้สารเคมี ต้องมีความปลอดภัย	ความเป็นอยู่ในโรงอิฐ และกับสภาพความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรในการทำงาน
2.2.2 สภาพแวดล้อมในการทำงาน	กฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ.2549 ประกอบด้วย 6 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดระดับความร้อน แสงสว่าง เสียง อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน การตรวจสอบสุขภาพและการรายงานผลการตรวจสอบสุขภาพ	ไม่มีกฎหมายรองรับด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานภายใต้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แต่มีข้อกำหนดภายใต้กฎหมายแรงงาน พ.ศ. 2549 ในหมวด 6 มาตรา 42 :มาตรการคุ้มครองและสภาพการทำงาน – กำหนดมาตรการที่จำเป็นเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพ รวมถึง แสงสว่าง เสียง การระบายอากาศ ฝุ่น กลิ่น	กฎหมายด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับสภาวะการทำงานเฉพาะที่สำคัญมีดังนี้ • กฎหมายว่าด้วยการสุขาภิบาลห้องน้ำ (Prakas on Concerning the Sanitary Toilet, No. 052, dated February 10, 2000) • กฎหมายว่าด้วยการจัดที่นั่งให้ลูกจ้างในที่ทำงาน (Prakas on Concerning the Seating Arrangement at the Work Place No. 53, dated

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2.1 ความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหม้อน้ำและหม้อต้ม (ต่อ)	(Circular of The Ministry of Labour, Invalid and Social Affairs on Regulating and Providing Guidance on Application and Appraisal Procedures of Machinery, Equipment, Materials, and Substances with Strict Occupational Safety, Hygiene and Health Requirements, No.23/2003/TT-BLDTBXH, dated November 23, 2003) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 4 หมวด โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดนิยามและขอบเขตการนำกฎหมายไปใช้ การประเมินผล การสมัครเพื่อขอรับใบอนุญาต และการบังคับใช้กฎหมาย โดยรายการเครื่องจักรและสารเคมีที่ต้องทำการประเมินและขึ้นทะเบียนก่อนใช้งาน เช่น หม้อไอน้ำ ถึงความดัน ระบบปรับอากาศ รอก ลิฟต์ บันไดเลื่อน ขวดที่บรรจุของเหลวที่มีความดันใช้งานมากกว่า 0.7 ก.ก./ตร.ซม. ฯลฯ		
2.2.2 สภาพแวดล้อมในการทำงาน	ไม่มีกฎหมายรองด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานภายใต้กระทรวงแรงงาน ผู้ทุพพลภาพและสังคม แต่มีข้อกำหนดภายใต้กฎหมายแรงงาน พ.ศ. 2555 ใน <u>หมวด 3 มาตรา 19</u>: – ระบุให้เป็นหน้าที่นายจ้างที่ต้องให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ ในการทำงาน สภาพการทำงาน ชั่วโมงทำงาน เวลาพัก ความปลอดภัยในการทำงาน รายได้ วิธีการจ่ายเงิน การประกันสังคม	ไม่มีกฎหมายรองด้านความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับระบบไฟฟ้า ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม	ไม่มีกฎหมายรองด้านความปลอดภัยสำหรับการทำงานที่เกี่ยวข้องกับระบบไฟฟ้า ที่บังคับใช้ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2.2 สภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)			February 10, 2000) – กฎหมายว่าด้วยการจัดให้มีน้ำดื่มสะอาด (Prakas on Concerning the Provision of the Safe Drink, No. 054, dated February 10, 2000) – กฎหมายว่าด้วยการสถานที่พยาบาล (Prakas on Concerning the Creation of Enterprise Infirmary, No. 330, dated December 6, 2000) – กฎหมายว่าด้วยการจัดเตรียมแพทย์ประจำสถานประกอบการ (Prakas on Concerning Conditions and Missions of the Enterprise Physicians, No. 139, dated June 28, 2001) – กฎหมายว่าด้วยการยกของหนักด้วยมือ (Prakas on Concerning the Heavy Object Lifting by Hand, No. 124, dated June 15, 2001) – กฎหมายว่าด้วยการระบายอากาศและสุขาภิบาล (Prakas on Concerning the Air Ventilation and Sanitation, No. 125, dated June 15, 2001) – และอื่นๆ

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2.2 สภาพแวดล้อมในการทำงาน (ต่อ)	จะเห็นว่าเรื่องความปลอดภัยนั้นนายจ้างต้องให้ข้อมูลกับลูกจ้าง <u>หมวด 9 มาตรา 138</u> —กำหนดให้เป็นหน้าที่ของนายจ้างเป็นผู้ดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมในการทำงานให้ปลอดภัย และเป็นภาระหน้าที่ของลูกจ้างที่ต้องปฏิบัติตามกฎเรื่องของความปลอดภัย ในเรื่องสุขภาพและโรคจากการทำงาน		

2.3 กฎหมายวัตถุอันตรายและสารเคมี

1) ประเทศไทย

จากการทบทวนกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีต่างๆ พบว่าประเทศไทยมีกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

- **พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535** ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 4 หมวด 94 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดคณะกรรมการวัตถุอันตราย การควบคุมวัตถุอันตราย หน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง และบทกำหนดโทษ
- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการขนส่งวัตถุอันตรายทางบก พ.ศ. 2546** การกำหนดการติดตั้งอุปกรณ์ความปลอดภัยในรถที่ใช้ขนส่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล หรือมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือมาตรฐานที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นชอบ
- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดให้สถานประกอบการวัตถุอันตรายมีบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบความปลอดภัยการเก็บรักษาวัตถุอันตรายที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมรับผิดชอบ พ.ศ. 2551** กำหนดให้มีบุคลากรเฉพาะที่ผ่านการทดสอบสำหรับดูแลวัตถุอันตรายและสารเคมีในสถานประกอบการ

- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย พ.ศ. 2555** กำหนดวิธีการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย เกณฑ์ในการจำแนกความเป็นอันตราย และข้อมูลสนเทศที่ต้องระบุในเอกสารความปลอดภัย
- **ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. 2556** เป็นการนำประกาศบัญชีรายชื่อทั้งหมดที่เคยออกประกาศไปแล้วมารวมไว้ในฉบับเดียวกัน และปรับปรุงจากรูปแบบเดิมโดยเพิ่มคำอ่านชื่อสารเคมีเป็นภาษาไทยและวงเล็บชื่อภาษาอังกฤษ และแยกบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายตามหน่วยงานผู้รับผิดชอบ
- **ประกาศมติคณะกรรมการวัตถุอันตราย เรื่อง การขนส่งวัตถุอันตรายทางบก พ.ศ. 2545** มีการกำหนดการใช้บรรจุภัณฑ์ที่ใช้ขนส่ง โครงสร้าง อุปกรณ์ การทำเครื่องหมายของแท็งก์ที่ใช้บรรจุวัตถุอันตรายและประเภทต่าง ๆ ขั้นตอนการขนส่งเอกสารกำกับ การขนส่งวัตถุอันตราย

2) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการทบทวนกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีต่างๆ พบว่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเพียงฉบับเดียว คือ

- **ข้อตกลงว่าด้วยความคุ้มครองธาตุและธาตุเคมีอุตสาหกรรม พ.ศ. 2555** ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 6 หมวด 31 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป การจำแนกและการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับธาตุและธาตุเคมี ความปลอดภัยในการใช้ธาตุและธาตุเคมีอันตราย การดำเนินกิจการเกี่ยวกับธาตุและธาตุเคมีอันตราย การแก้ไขข้อขัดแย้ง นโยบายต่อผู้มีผลงาน และมาตรการต่อผู้ละเมิด และบทบัญญัติสุดท้าย

ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวยังไม่มีการประกาศใช้ระบบ GHS และการประกาศกฎระเบียบ และข้อบังคับย่อยๆที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตรายและสารเคมีตามข้อตกลงว่าด้วยความคุ้มครองธาตุและธาตุเคมีอุตสาหกรรม

3) ราชอาณาจักรกัมพูชา

จากการทบทวนกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีต่างๆ พบว่าราชอาณาจักรกัมพูชา ยังไม่มีมีกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรมโดยตรง มีเพียงกฎหมายควบคุมสารเคมีและผลิตภัณฑ์สำหรับการเกษตร ดังนี้

- **กฎหมายว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์และการขึ้นทะเบียนพาณิชย์ เลขที่ NS/RKM/0695/04 พ.ศ. 2538** (Preah Reach Kram: Law on The Commercial Regulations and Commercial Register, No. NS/RKM/0 6 9 5 /0 4 , dated June 2 6 , 1 9 9 5) เนื้อหาประกอบด้วย 5 หมวด 60 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดบทบัญญัติทั่วไป การขึ้นทะเบียนพาณิชย์ ข้อกำหนดด้านบัญชี

ธนาคาร ระยะเปลี่ยนผ่าน และการบังคับใช้

- **กฎหมายว่าด้วยระเบียบการพาณิชย์และการขึ้นทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับปรับปรุง) เลขที่ NS/RKM/1199/12 พ.ศ. 2542** (Preah Reach Kram: Law on Amendment to The Commercial Regulations and Commercial Register, No. NS/RKM/1199/12, dated November 18, 1999) เป็นการแก้ไขรายละเอียดกฎหมายในมาตราเดิม ในหมวด 2 คือ มาตรา 10, 11, 14, 16, 17, 21, 22, 25, 26, 28, 29, 30-38, 40, 42, 44 ในหมวด 4 คือ มาตรา 54, 57 58 และในหมวด 5 คือ มาตรา 59 และ 60
- **กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานและการบริหารจัดการสารเคมีการเกษตร เลขที่ 69/ANKr-BK พ.ศ.2541** (Sub-Decree on Standards and Management of Agricultural Materials No. 69 /ANKr-BK, 1998) เนื้อหาประกอบด้วย 9 หมวด 38 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดบทบัญญัติทั่วไป ปุ๋ย ยาที่ใช้ในการเกษตร เมล็ดพันธุ์พืช ยา และอาหารสำหรับสัตว์ การจัดการ บทลงโทษ ระยะเปลี่ยนผ่าน และการบังคับใช้
- **กฎหมายว่าด้วยกระบวนการและการก่อตั้งโรงงานอุตสาหกรรม และหัตถกรรม เลขที่ 607 พ.ศ. 2552** ลงวันที่ 22 ก.ค. 2552 (Prakas on Procedure and Formality for Establishment of Factory and Handicraft, No. 607, dated July 22, 2009) ประกอบด้วย 6 หมวด 22 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนด นิยามทั่วไป นิยามในกระบวนการสมัคร การขึ้นทะเบียนสำหรับ กิจกรรมด้านหัตถกรรม การอนุญาตและการบังคับใช้

- **กฎหมายว่าด้วยกระบวนการและการแจ้งขอใบอนุญาตขึ้นทะเบียนชนิดและปริมาณการใช้สารเคมี เลขที่ 148 พ.ศ. 2555** ลงวันที่ 13 พ.ย. 2555 (Prakas on Procedures and Issuance of Certification of Items and Quantities of Chemical Substance Use, No. 148, dated November 13, 2012) ประกอบด้วย 17 มาตรา เพื่อกำหนดหน้าที่เพิ่มเติมให้ผู้ที่ใช้สารเคมีต้องแจ้งขออนุญาต และกำหนดเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการขออนุญาต

4) สารอันตรายสังคมนิยมเวียดนาม

จากการทบทวนกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีต่างๆ พบว่า สารอันตรายสังคมนิยมเวียดนามมีกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรมดังนี้

- **กฎหมายสารเคมี เลขที่ 06/2007/QH12 พ.ศ.2551 ลงวันที่ 21 พ.ย. 2551** (Law on Chemicals, No. 06/2007/QH12, dated November 27, 2007) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 10 หมวด 71 มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป การพัฒนาอุตสาหกรรมเคมี การค้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี การจำแนก ฉลาก บรรจุ และเอกสารความปลอดภัย ควบคุมการใช้สารเคมี การป้องกันและแผนการรับมือเมื่อมีอุบัติเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี การแจ้ง การขึ้นทะเบียน และการจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมี การป้องกันทางด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยสำหรับชุมชน ความรับผิดชอบและการบริหารจัดการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี และการบังคับใช้

- **กฎหมายว่าด้วยรายละเอียดและแนวทางการบังคับใช้ข้อกำหนดบางข้อที่ตราในกฎหมายสารเคมี เลขที่ 108/2008/ND/CP พ.ศ. 2551** ลงวันที่ 2 ต.ค. 51 (Decree on Detailing and Guiding The Implementation of A Number of Articles of The Chemical Law, No. 108/2008/ND/CP dated October 2, 2008) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 7 หมวด 22 มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป รายการสารเคมี เจือปนในการผลิต และการค้าสารเคมี ระยะเวลาปลอดภัย ค่าจำกัดความเข้มข้นของวัตถุอันตรายในสารประกอบที่กำหนดในเอกสารความปลอดภัย ข้อมูลของสารเคมี หน่วยงานและการบังคับใช้
- **กฎหมายว่าด้วยการบังคับให้ขึ้นทะเบียนสำหรับการจำแนกและฉลากสารเคมี เลขที่ 04/2012/TT-BCT พ.ศ. 2555** ลงวันที่ 13 ก.พ. 2555 (Circular on Stipulating the Regulations on Classification and Chemical Labeling, No. 04/2012/TT-BCT dated February 13, 2012) ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 4 หมวด โดยมีสาระสำคัญดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป ประเภทสารเคมี ฉลากสารเคมี และการบังคับใช้
- **กฎหมายว่าด้วยการขึ้นทะเบียนสารเคมีอันตรายที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรม เลขที่ 07/2013/TT-BCT พ.ศ. 2556** (Circular on Registration of Hazardous Chemicals Used in Industrial Sector, No. 07/2013/TT-BCT, 2013) กำหนดบัญชีรายการสารเคมีที่ต้องขึ้นทะเบียนควบคุม

5) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

จากการทบทวนกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีต่างๆ พบว่า สาธารณรัฐอินโดนีเซียมีกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรมมีรายละเอียดดังนี้

- **กฎหมายพิทักษ์และจัดการสิ่งแวดล้อม เลขที่ 32/2009 พ.ศ.2552 ลงวันที่ 3 ต.ค. 2552** (Law on Environmental Protection and Management, No.32/2009 dated October 3, 2009) ประกอบด้วย 17 หมวด 127 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป หลักการ เป้าหมาย และขอบเขต การวางแผนงาน การนำไปใช้ ประโยชน์ การควบคุม การสงวนรักษา การบริหารจัดการวัตถุอันตรายและสารพิษ ระบบข้อมูล หน้าที่ ความรับผิดชอบของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น สิทธิ หน้าที่ และข้อห้าม การมีส่วนร่วมของประชาชน การให้คำปรึกษา และการแทรกแซงการบริหาร การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งด้านสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบและการให้การรับรอง บทลงโทษ ระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน และบทสรุปสุดท้าย (กฎหมายฉบับเดียวกับกฎหมายหลักด้านสิ่งแวดล้อม)

- **กฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการวัตถุอันตรายและมีพิษ เลขที่ 74/2001 พ.ศ. 2544** ลงวันที่ 3 ต.ค. 2552 (Government Regulation of the Republic of Indonesia on Hazardous and Toxic Substance Management, No. 74/2001, dated March 31, 2001) ประกอบด้วย 15 หมวด 43 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป การจำแนกสาร B3 กระบวนการและการบริหารจัดการสาร B3 คณะกรรมการสาร B3 สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน การบริหารจัดการเหตุการณ์ฉุกเฉินและอุบัติเหตุ การควบคุมและการรายงาน การปรับปรุงการเอาใจใส่ในชุมชน การเปิดเผยข้อมูล การเงิน มาตรการทางการบริหาร/ปกครอง ค่าชดเชย บทบัญญัติทางอาญา ระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน และการบังคับใช้
- **กฎหมายว่าด้วยระบบการจำแนก การสื่อสารและฉลากสารเคมี เลขที่ 87/M-IND/PER/9/2009 พ.ศ. 2552** (Decree of Minister of Industry on Globally Harmonized System of Classification and Labeling of Chemicals No.87/M-IND/PER/9/2009) กำหนดให้มีการจดทะเบียน จัดแจ้ง ต้องจัดทำฉลาก และเอกสารความปลอดภัย
- **กฎหมายว่า การปรับปรุง “กฎหมายว่าด้วยระบบการจำแนก การสื่อสารและฉลากสารเคมี เลขที่ 87/M-IND/PER/9/2009” เลขที่ 23/M-IND/PER/4/2013 พ.ศ. 2554** (Decree of Minister of Industry on The Revision of Decree No. 87/M-IND/PER/9/2009 regarding Globally Harmonized System of Classification and Labeling of Chemicals, No. 23/M-IND/PER/4/2013) กำหนดประเภทความเป็น

6) สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

จากการทบทวนกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีต่างๆ พบว่า สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ยังไม่มีกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการอุตสาหกรรมโดยตรง เนื่องจากยังไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเคมีมากนักและเปิดประเทศได้ไม่นาน แต่มีกฎหมายควบคุมสารปราบศัตรูพืช ซึ่งบังคับใช้เพียงฉบับเดียว คือ

- **กฎหมายควบคุมสารปราบศัตรูพืช เลขที่ 10/90 พ.ศ. 2533** ลงวันที่ 11 พ.ค. 2533 (The State Law and Order Restoration Council on The Pesticide Law, No.10/90, dated May 11, 1990) ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 15 หมวด 50 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดนิยามและคำจำกัดความต่างๆ คณะกรรมการจดทะเบียน อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการจดทะเบียน การสมัครขอขึ้น ทะเบียนและค่าธรรมเนียม อำนาจและหน้าที่ของผู้บริหาร อำนาจและหน้าที่ของผู้จัดการ หน้าที่และสิทธิของผู้ขึ้นทะเบียนผลิตสารปราบศัตรูพืช หน้าที่และสิทธิของผู้มีใบอนุญาตขายสารปราบศัตรูพืช เงื่อนไขสำหรับผู้ที่ใช้สารปราบศัตรูพืช อำนาจและหน้าที่ของผู้ตรวจสอบ การอุทธรณ์ ข้อห้าม บทลงโทษ และอื่นๆ

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์มีแผนจะประกาศกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยสารเคมี (Chemical Safety Law) ฉบับใหม่เพื่อบริหารจัดการสารเคมีอย่างระบบ โดยคาดว่าจะมีการบริหารจัดการสารเคมีโดยการจดทะเบียนการผลิตและการนำเข้า รวมถึงการประกาศใช้ GHS ด้วย ซึ่งน่าจะเป็น GHS ตามหลักเกณฑ์ขององค์การสหประชาชาติ ฉบับปี พ.ศ. 2554 (ค.ศ.2011)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีที่บังคับใช้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม
ทั่วไปในประเทศสมาชิกอาเซียน

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535	ข้อตกลงว่าด้วยความ คุ้มครองธาตุและธาตุเคมี อุตสาหกรรม พ.ศ. 2555	ไม่มีกฎหมายหลักสำหรับ วัตถุอันตรายและสารเคมี อุตสาหกรรมโดยตรง กฎหมายว่าด้วย มาตรฐานและการบริหาร จัดการสารเคมีการเกษตร เลขที่ 69/ANKr-BK พ.ศ. 2541 (Sub-Decree on Standards and Man- agement of Agricul- tural Materials No. 69/ANKr-BK, 1998)
1. สารสำคัญ	- เนื้อหาทั้งหมด 4 หมวด 94 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ การกำหนดคณะกรรมการวัตถุอันตราย การควบคุมวัตถุอันตราย หน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง และบทกำหนดโทษ - ควบคุมเฉพาะสารเคมีที่ประกาศเป็นวัตถุอันตรายตามประกาศบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย เท่านั้น ซึ่งควบคุมทั้งสารเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และสารเคมีในบ้านเรือน แบ่งตามหน่วยงานกำกับดูแล การควบคุมวัตถุอันตรายนั้นครอบคลุมทั้ง การ ผลิต นำเข้า ส่งออก ครอบครอง ใช้ และเก็บรักษา	- มีเนื้อหา 6 หมวด 31 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป การจำแนกและการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับธาตุและธาตุเคมี ความปลอดภัยในการใช้ธาตุและธาตุเคมีอันตราย การดำเนินกิจการเกี่ยวกับธาตุและธาตุเคมีอันตราย การแก้ไขข้อขัดแย้ง นโยบายต่อผู้มีผลงาน และมาตรการต่อผู้ละเมิด และบทบัญญัติสุดท้าย - ครอบคลุมถึง การจำแนก การควบคุมสารเคมีอันตราย ตั้งแต่การผลิต นำเข้า ส่งออก เก็บรักษา และขนส่ง - วัตถุอันตรายที่อยู่ในขอบเขตการควบคุมคือ สารเคมีที่อยู่ในบัญชี	- มีเนื้อหา 9 หมวด 38 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดบทบัญญัติทั่วไป ปุ๋ย ยาที่ใช้ในการเกษตร เมล็ดพันธุ์พืช ยา และอาหารสำหรับสัตว์ การจัดการ บทลงโทษ ระเบียบเปลี่ยนผ่าน และการบังคับใช้ - ครอบคลุมถึงการจำแนก การควบคุมสารเคมี หรือวัตถุอันตรายที่ใช้ในการเกษตรเท่านั้น เช่น ผลิตภัณฑ์จากเคมี ปุ๋ย สารกำจัดแมลง ปุ๋ย ยาที่ใช้ในด้านเกษตรกรรม อาหารสัตว์ และสารอื่น ๆ ที่ใช้ในงานปศุสัตว์ - สารเคมีหรือวัตถุอันตรายที่ใช้ในการเกษตรที่อยู่ในขอบเขตการควบคุม คือ ผลิตภัณฑ์จากเคมี

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	กฎหมายสารเคมี เลขที่ 06/2007/QH12 พ.ศ.2551 ลงวันที่ 21 พ.ย. 2551 (Law on Chemicals, No. 06/2007/QH12, dated November 27, 2007)	กฎหมายพิทักษ์และจัดการสิ่งแวดล้อม เลขที่ 32/2009 พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 3 ต.ค. 2552 (Law on Environmental Protection and Management, No.32/2009 dated October 3, 2009)	ไม่มีกฎหมายหลักสำหรับวัตถุอันตรายและสารเคมีอุตสาหกรรมโดยตรง กฎหมายควบคุมสารปราบศัตรูพืช เลขที่ 10/90 พ.ศ. 2533 ลงวันที่ 11 พ.ค. 2533 (The State Law and Order Restoration Council on The Pesticide Law, No.10/90, dated May 11, 1990)
1. สารสำคัญ	มีเนื้อหา 10 หมวด 71 มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป การพัฒนาอุตสาหกรรมเคมี การค้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี การจำแนกฉลาก บรรจุ และเอกสารความปลอดภัย ควบคุมการใช้สารเคมี การป้องกันและแผนการรับมือเมื่อมีอุบัติเหตุที่เกี่ยวกับสารเคมี การแจ้ง การขึ้นทะเบียน และการจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมี การป้องกันทางด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยสำหรับชุมชน ความรับผิดชอบและการบริหารจัดการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี และการบังคับใช้	มีเนื้อหา 17 หมวด 127 มาตรา ซึ่งโดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป หลักการ เป้าหมาย และขอบเขต การวางแผนงาน การนำไปใช้ ประโยชน์ การควบคุม การสงวนรักษา การบริหารจัดการวัตถุอันตรายและสารพิษ ระบบข้อมูล หน้าที่ ความรับผิดชอบของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น สิทธิ หน้าที่ และข้อห้าม การมีส่วนร่วมของประชาชน การให้คำปรึกษา และการแทรกแซงการบริหาร การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งด้านสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบและการให้การรับรอง บทลงโทษ	- มีเนื้อหา 15 หมวด 50 มาตรา ครอบคลุม กำหนดให้การจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแล ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้ผสม ผู้ครอบครองสารปราบศัตรูพืช และสิทธิ อำนาจของหน่วยงานกำกับดูแล (The Myanmar Agriculture Service) - วัตถุอันตรายที่อยู่ในขอบเขตการควบคุมคือ สารปราบศัตรูพืช

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
1. สารสำคัญ (ต่อ)	การกำหนดบุคลากรเฉพาะ และ การจำแนกประเภทความเป็น อันตราย – วัตถุอันตรายที่อยู่ในขอบเขตการ ควบคุมคือ สารเคมีที่อยู่ในบัญชี วัตถุอันตราย	วัตถุอันตราย (แต่ในขณะนี้ยังไม่ สามารถสืบค้นประกาศบัญชี รายชื่อสารเคมีอันตราย)	ปุ๋ย สารกำจัดแมลง
2. กฎหมายรองที่สำคัญ			
2.1 การจัดทำบัญชีรายชื่อ วัตถุอันตราย	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. 2556 เป็นบัญชีรายชื่อวัตถุ อันตรายที่ประกาศใช้ฉบับล่าสุด ซึ่งมี บัญชีแนบท้ายทั้งหมด 6 บัญชี โดยมี รายการสารเคมีในบัญชีรวม ประมาณ 1,536 รายการ แยกตาม หน่วยงานที่กำกับดูแล	ยังไม่สามารถสืบค้นกฎหมายรองที่ เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีรายชื่อ วัตถุอันตราย ภายใต้กระทรวง อุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองเกี่ยวกับการ จัดทำบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ภายใต้กระทรวงเกษตร ป่าไม้ ประมงและการพัฒนาชนบท

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
1. สารสำคัญ (ต่อ)	วัตถุอันตรายที่อยู่ในขอบเขตการควบคุมคือ สารเคมีที่อยู่ในบัญชีรายการสารเคมี	ระยะเปลี่ยนผ่าน และบทสรุปสุดท้าย (กฎหมายฉบับเดียวกับกฎหมายหลักด้านสิ่งแวดล้อม) - โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตรายและสารเคมีครอบคลุมถึงการผลิต นำเข้า ส่งออก ครอบครอง ใช้ และเก็บรักษา และการจำแนกประเภทว่าสารเคมีใดเป็นสารเคมีอันตราย - วัตถุอันตรายที่อยู่ในขอบเขตการควบคุมคือ สารเคมีที่อยู่ในบัญชีรายการวัตถุอันตราย (B3)	
2. กฎหมายรองที่สำคัญ			
2.1 การจัดทำบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย	กฎหมายว่าด้วยรายละเอียดและแนวทางการบังคับใช้ข้อกำหนดบางข้อที่ตราในกฎหมายสารเคมี เลขที่ 108/2008/ND/CP พ.ศ.2551 ลงวันที่ 2 ต.ค. 2551 (Decree on Detailing and Guiding The Implementation of A Number of Articles of The Chemical Law, No. 108/2008/ND/CP dated October 2, 2008) มีเนื้อหาทั้งหมด 7 หมวด 22 มาตรา โดยมีสาระสำคัญดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป รายการสารเคมี เรือขนส่ง การผลิตและการค้าสารเคมี ระยะห่างที่ปลอดภัย สำหรับสถานที่ผลิต เก็บสารเคมีกับที่พักอาศัยของชุมชน สถานที่สาธารณะ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม อุทยานแห่งชาติ เป็นต้น	กฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการวัตถุอันตรายและมีพิษ เลขที่ 74/2001 พ.ศ.2544 ลงวันที่ 3 ต.ค. 2552 (Government Regulation of the Republic of Indonesia on Hazardous and Toxic Substance Management, No. 74/2001, dated March 31, 2001) มีเนื้อหา 15 หมวด 43 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป การจำแนกสาร B3 กระบวนการ และการบริหารจัดการสาร B3 คณะกรรมการสาร B3 สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน การบริหารจัดการเหตุการณ์ฉุกเฉินและอุบัติเหตุ การควบคุมและการรายงาน การปรับปรุงการเอาใจใส่ในชุมชน การเปิดเผยข้อมูล การเงิน มาตรการทางการบริหาร/ปกครอง ค่าชดเชย บทบัญญัติทางอาญา ระยะเปลี่ยนผ่านและการบังคับใช้	ไม่มีกฎหมายรองเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย ภายใต้กระทรวงเกษตรและชลประทาน

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.1 การจัดทำบัญชีรายชื่อ วัตถุอันตราย ต่อ)			
2.2 การจัดทำระบบการ จำแนกและการสื่อสารความ เป็นอันตรายของวัตถุ อันตราย; Globally Harmonized System (GHS)	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย พ.ศ. 2555 หรือ Globally Harmonized System (GHS) บังคับใช้กับ “วัตถุอันตราย” ทั้งหมดที่เป็นสารเดี่ยวและสารผสม ที่ควบคุมโดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม” เท่านั้น ไม่รวมถึง วัตถุอันตรายที่ควบคุมโดยหน่วยงานกำกับดูแลอื่น ๆ ของเสียเคมี (Chemical Waste) และของเสียจากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แล้ว โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำฉลาก และเอกสารความปลอดภัย (Safety Data Sheet, SDS)	ไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการจัดทำระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย (GHS) ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการจัดทำระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย (GHS) ภายใต้กระทรวงเกษตร ป่าไม้ ประมงและการพัฒนาชนบท แต่มีประกาศที่ใกล้เคียงคือ กฎหมายว่าด้วยกระบวนการและการแจ้งขอใบอนุญาตขึ้นทะเบียนชนิดและปริมาณการใช้สารเคมี เลขที่ 148 พ.ศ. 2555 ลงวันที่ 13 พ.ย. 2555 (Prakas on Procedures and Issuance of Certification of Items and Quantities of Chemical Substance Use, No. 148, dated November 13, 2012)

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.1 การจัดทำบัญชีรายชื่อ วัตถุอันตราย (ต่อ)	คำจำกัดความเข้มข้นของวัตถุอันตรายในสารประกอบที่กำหนดในเอกสารความปลอดภัย ข้อมูลของสารเคมี หน่วยงานและการบังคับใช้ – กฎหมายว่าด้วยการขึ้นทะเบียนสารเคมีอันตรายที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรม เลขที่ 07/2013/TT-BCT พ.ศ. 2556 (Circular on Registration of Hazardous Chemicals Used in Industrial Sector, No. 07/2013/TT-BCT, 2013) ประกาศบัญชีรายการสารเคมีต้องจดทะเบียน 117 รายการ โดยเริ่มบังคับใช้ 1 ม.ค.57	กำหนดเกณฑ์การจำแนกประเภทว่าสารเคมีใดเป็นสารเคมีอันตราย โดยใช้เกณฑ์การจำแนกสารเคมี B3 และประกาศบัญชีรายการสารเคมีอันตราย ต้องจดทะเบียน 264 รายการ	
2.2 การจัดทำระบบการ จำแนกและการสื่อสารความ เป็นอันตรายของวัตถุ อันตราย; Globally Harmonized System (GHS)	กฎหมายว่าด้วยการบังคับให้ขึ้นทะเบียนสำหรับการจำแนกและฉลากสารเคมี เลขที่ 04/2012/TT-BCT พ.ศ. 2555 ลงวันที่ 13 ก.พ. 2555 (Circular on Stipulating the Regulations on Classification and Chemical Labeling, No. 04/2012/TT-BCT dated February 13, 2012) มีเนื้อหาทั้งหมด 4 หมวด โดยมีสาระสำคัญดังนี้ บทบัญญัติทั่วไป ประเภทสารเคมี ฉลากสารเคมี และการบังคับใช้ โดยบังคับใช้กับสารเดี่ยว และสารผสม โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำฉลาก และเอกสารความปลอดภัย (SDS)	– กฎหมายว่าด้วยระบบการจำแนก การสื่อสารและฉลากสารเคมี เลขที่ 87/M-IND/PER/9/2009 พ.ศ.2552 (Decree of Minister of Industry on Globally Harmonized System of Classification and Labeling of Chemicals No.87/M-IND/PER/9/2009) กำหนดให้มีการจดทะเบียน จดแจ้ง ต้องจัดทำฉลาก และเอกสารความปลอดภัยบังคับใช้กับสารเดี่ยว และสารผสมโดยกำหนดให้จดทะเบียน จดแจ้ง ต้องจัดทำฉลาก และเอกสารความปลอดภัย (SDS)	ไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการจัดทำระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย (GHS) ภายใต้กระทรวงเกษตรและชลประทาน แต่อยู่ระหว่างขั้นตอนการร่างกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยสารเคมี (Chemical Safety Law) ฉบับใหม่ ซึ่งน่าจะรวมการจัดทำระบบ GHS ในกฎหมายนี้ด้วย

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.2 การจัดทำระบบการ จำแนกและการสื่อสารความ เป็นอันตรายของวัตถุ อันตราย; Globally Harmonized System (GHS) (ต่อ)			เป็นประกาศที่ไม่ได้เกี่ยวกับการ จัดทำระบบ GHS โดยตรง แต่มี ข้อกำหนด ให้ผู้ใช้สารเคมีต้อง ขออนุญาตจัดเตรียมเอกสาร ความปลอดภัยของสารเคมี ใบรับรองทางจาก ห้องปฏิบัติการ ที่จะใช้สารเคมี นั้น ๆ และการใช้ประโยชน์ของ สารเคมี เป็นต้น
2.3 การขนส่งวัตถุอันตราย	– ประกาศมติคณะกรรมการวัตถุ อันตราย เรื่อง การขนส่งวัตถุ อันตรายทางบก พ.ศ. 2545 มีการกำหนดการใช้บรรจุภัณฑ์ที่ ใช้ขนส่ง โครงสร้าง อุปกรณ์ การ ทำเครื่องหมายของแท็งก์ที่ใช้ บรรจุวัตถุอันตรายและประเภท ต่าง ๆ ขั้นตอนการขนส่งเอกสาร กำกับ การขนส่งวัตถุอันตราย – ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การขนส่งวัตถุอันตรายทาง บก พ.ศ. 2546 มีการกำหนดการ ติดตั้งอุปกรณ์ความปลอดภัยใน รถที่ใช้ขนส่งให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากล หรือ มอก.	ไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการขนส่ง วัตถุอันตรายภายใต้กระทรวง อุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการ ขนส่งวัตถุอันตราย ภายใต้ กระทรวงเกษตร ป่าไม้ ประมง และการพัฒนาชนบท

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.2 การจัดทำระบบการจำแนกและการสื่อสารความเป็นอันตรายของวัตถุอันตราย; Globally Harmonized System (GHS) (ต่อ)		– กฎหมายว่า การปรับปรุง “กฎหมายว่าด้วยระบบการจำแนก การสื่อสารและฉลากสารเคมี เลขที่ 87/M-IND/PER/9/2009” เลขที่ 23/M-IND/PER/4/2013 พ.ศ.2554 (Decree of Minister of Industry on The Revision of Decree No. 87/M-IND/PER/9/2009 regarding Globally Harmonized System of Classification and Labeling of Chemicals, No. 23/M-IND/PER/4/2013) มีการเพิ่มประเภทความเป็นอันตราย 3 ประเภท ได้แก่ ความเป็นอันตรายต่อชั้นโอโซน ความเป็นอันตรายทางเคมีที่ไม่เสถียรของก๊าซ และความเป็นอันตรายจากสารละอองลอย (Aerosol) ทั้งประเภทไวไฟและไม่ไวไฟ	
2.3 การขนส่งวัตถุอันตราย	ไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	ยังไม่สามารถสืบค้นกฎหมายรองที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งวัตถุอันตราย ภายใต้กระทรวงสิ่งแวดล้อม	ไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตราย ภายใต้กระทรวงเกษตรและชลประทาน

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
2.4 การกำหนดบุคลากร เฉพาะสำหรับสถาน ประกอบการ	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดให้สถาน ประกอบการวัตถุอันตรายมี บุคลากรเฉพาะรับผิดชอบความ ปลอดภัยการเก็บรักษาวัตถุ อันตรายที่กรมโรงงาน อุตสาหกรรมรับผิดชอบ พ.ศ. 2551 กำหนดให้ผู้ประกอบการวัตถุ อันตราย ดังต่อไปนี้ ต้องมีบุคลากร เฉพาะที่ผ่านการทดสอบทำหน้าที่ จัดเก็บ ดูแลความปลอดภัย และส่ง ข้อมูลชนิดและปริมาณวัตถุอันตราย แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรมทุกปี	ไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการ กำหนดบุคลากรเฉพาะสำหรับสถาน ประกอบการ ภายใต้กระทรวง อุตสาหกรรมและพาณิชย์	ไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการ กำหนดบุคลากรเฉพาะสำหรับ สถานประกอบการ ภายใต้ กระทรวงเกษตร ป่าไม้ ประมง และการพัฒนาชนบท

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
2.4 การกำหนดบุคลากรเฉพาะสำหรับสถานประกอบการ	กฎหมายว่าด้วยรายละเอียดและแนวทางการบังคับใช้ข้อกำหนดบางข้อที่ตราในกฎหมายสารเคมี เลขที่ 108/2008/ND/CP พ.ศ.2551 ลงวันที่ 2 ต.ค. 2551 (Decree on Detailing and Guiding The Implementation of A Number of Articles of The Chemical Law, No. 108/2008/ND/CP dated October 2, 2008) มีเนื้อหาทั้งหมด 7 หมวด 22 มาตรา โดยมีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องดังนี้ – กำหนดให้ผู้ควบคุม (Directors) การผลิตหรือขายสารเคมีต้องจบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยด้านที่เกี่ยวข้องกับเคมี – กำหนดให้มีบุคลากรด้านการจัดการความปลอดภัยสารเคมี	ยังไม่สามารถสืบค้นกฎหมายรองที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดบุคลากรเฉพาะสำหรับสถานประกอบการภายใต้กระทรวงสิ่งแวดล้อม	ไม่มีกฎหมายรองเกี่ยวกับการกำหนดบุคลากรเฉพาะสำหรับสถานประกอบการ ภายใต้กระทรวงเกษตรและชลประทาน

2.4 กฎหมายการลงทุน

1) ประเทศไทย

จากการทบทวนกฎหมายด้านการลงทุน พบว่าประเทศไทยมีกฎหมายด้านการลงทุนที่สำคัญ ดังนี้

- **พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520, ฉบับที่ 2 (แก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2534 และฉบับที่ 3 (แก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2544** ประกอบด้วยเนื้อหา 7 หมวด 60 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ คณะกรรมการ ที่ปรึกษาและพนักงานเจ้าหน้าที่ การขอและการให้การส่งเสริม สิทธิประโยชน์ เครื่องจักร วัตถุดิบและวัสดุจำเป็น หลักประกันและความคุ้มครอง การเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ และ บทสุดท้ายการบังคับใช้
- **พระราชบัญญัติสิทธิบัตร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2542)** เป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อแก้ไขและเพิ่มเติมมาตราในพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522
- **พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2481 (ปรับปรุงล่าสุด พ.ศ.2556)** ประกอบด้วยเนื้อหา 6 หมวด 60 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป วิธีการเกี่ยวกับภาษีอากรประเมิน ภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์

2) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการทบทวนกฎหมายด้านการลงทุน พบว่าสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีกฎหมายด้านการลงทุนที่สำคัญ คือ

- **กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน เลขที่ 02/NA พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 8 ก.ค. 2552** (Law on Investment Promotion, No.02/NA, dated July 8, 2009) ประกอบด้วยเนื้อหา 11 หมวด 99 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป รูปแบบการลงทุน กิจกรรมการลงทุน การส่งเสริมและการปกป้องการลงทุน สิทธิและพันธะของผู้ลงทุน ข้อห้าม การแก้ไขข้อขัดแย้ง การคุ้มครองและการตรวจตรา นโยบายต่อผู้มีผลงานและผู้ละเมิด และบทบัญญัติสุดท้าย

กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักการ กฎเกณฑ์ และมาตรการที่เกี่ยวกับการส่งเสริม การคุ้มครอง และการจัดการการลงทุนจากต่างชาติ

3) ราชอาณาจักรกัมพูชา

จากการทบทวนกฎหมายด้านการลงทุน พบว่า ราชอาณาจักรกัมพูชามีกฎหมายด้านการลงทุนที่สำคัญ คือ

- **กฎหมายการลงทุน พ.ศ. 2547 ลงวันที่ 4 ส.ค. 2547** (Law on The Investment of The Kingdom of Cambodia, dated August 4, 1994) ประกอบด้วยเนื้อหา 9 หมวด 26 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป สภาพพัฒนาแห่งราชอาณาจักร

กัมพูชา ขั้นตอนการลงทุน การประกันการลงทุน สิทธิและประโยชน์ การใช้และเป็นเจ้าของที่ดิน การจ้างงาน ข้อขัดแย้งและการแก้ไขข้อขัดแย้ง

4) สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

จากการทบทวนกฎหมายด้านการลงทุน พบว่าสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีกฎหมายด้านการลงทุนที่สำคัญๆ คือ

- **กฎหมายการลงทุน เลขที่ 59/2005/QH11 พ.ศ.2544 ลงวันที่ 25 ธ.ค. 2544** (Law on Investment, No.59/2005/QH11, dated December 25, 2001) ประกอบด้วยเนื้อหา 10 หมวด 89 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ ข้อกำหนดทั่วไป การรับรองการลงทุน สิทธิและหน้าที่ของผู้ลงทุน รูปแบบการลงทุน ขอบเขต พื้นที่ลงทุน สิทธิพิเศษและการสนับสนุนการลงทุน การดำเนินการลงทุนโดยตรง การลงทุนและการค้าของรัฐ การลงทุนไปต่างประเทศ การจัดการของรัฐ และข้อปฏิบัติ

5) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

จากการทบทวนกฎหมายด้านการลงทุน พบว่าสาธารณรัฐอินโดนีเซียมีกฎหมายด้านการลงทุนที่สำคัญ คือ

- **กฎหมายการลงทุน เลขที่ 25 พ.ศ. 2550 ลงวันที่ 29 มี.ค. 2550** (Law of The Republic of Indonesia Concerning Investment, No.25 of 2007 dated March 29, 2007) ประกอบด้วยเนื้อหา 18 หมวด 38 มาตรา โดยมีสาระสำคัญคือ บทบัญญัติทั่วไป

วัตถุประสงค์ นโยบายการลงทุน ที่ตั้งและการก่อตั้งบริษัท การปฏิบัติ
ต่อผู้ลงทุน สาขาธุรกิจ การพัฒนาการลงทุนสำหรับกิจการขนาดเล็ก
และขนาดกลาง สิทธิ หน้าที่ และความเชื่อถือของนักลงทุน สิทธิ
ประโยชน์ การขออนุญาตและการจดทะเบียนบริษัท ความร่วมมือ
และการใช้นโยบายการลงทุน องค์กรด้านการลงทุน เขตเศรษฐกิจ
พิเศษ ข้อขัดแย้ง การระงับข้อขัดแย้ง ระยะเปลี่ยนผ่าน และการ
บังคับใช้

6) สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

จากการทบทวนกฎหมายด้านการลงทุน พบว่าสาธารณรัฐแห่งสหภาพ
เมียนมาร์มีกฎหมายด้านการลงทุน คือ

- **กฎหมายการลงทุนต่างประเทศ เลขที่ 21/2012 พ.ศ. 2555** ลง
วันที่ 2 พ.ย. 2555 (The Pyidaungsu Hluttaw Law on The For-
eign Investment Law, No.21/2012 dated November 2,
2012) ประกอบด้วยเนื้อหา 20 หมวด 57 มาตรา โดยมีสาระสำคัญ
คือ กำหนดนิยามและคำจำกัดความ ประเภทธุรกิจ วัตถุประสงค์
หลักการพื้นฐาน การก่อตั้งการลงทุน การตั้งคณะกรรมการ
อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ อำนาจและหน้าที่ของผู้ลงทุน
การขออนุญาต การประกัน กาแต่งตั้งเจ้าหน้าที่และคณะทำงาน การ
ยกเว้นภาษี การรับประกัน สิทธิในการใช้ที่ดิน เงินลงทุนจากต่างชาติ
สิทธิในการโอนเงินไปต่างประเทศ รายการอื่นๆที่เกี่ยวกับกระแสเงิน
จากต่างประเทศ บทลงโทษ ข้อขัดแย้ง และอื่นๆ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบกฎหมายด้านการลงทุนที่บังคับใช้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมทั่วไปในประเทศสมาชิกอาเซียน

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520, ฉบับที่ 2 (แก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2534 และฉบับที่ 3 (แก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2544	กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน เลขที่ 02/NA พ.ศ. 2552 ลงวันที่ 8 ก.ค. 2552 (Law on Investment Promotion, No.02/NA, dated July 8, 2009)	กฎหมายการลงทุน พ.ศ.2547 ลงวันที่ 4 ส.ค. 2547 (Law on The Investment of The Kingdom of Cambodia, dated August 4, 1994)
1. สาระสำคัญ	มีเนื้อหา 7 หมวด 60 มาตรา โดยให้อำนาจคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอำนาจพิจารณาให้การส่งเสริมการลงทุนแก่บริษัท มูลนิธิ สหกรณ์ต่างด้าว หรือที่คนต่างด้าวถือหุ้นอยู่ (ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุน) โดยมีสาระครอบคลุมนโยบายส่งเสริมการลงทุน เพื่อบรรเทาภาระด้านการคลังของรัฐบาลและเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต สนับสนุนส่งเสริมการลงทุน ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ให้ความสำคัญแก่กิจการเกษตรและผลผลิตจากการเกษตร โดยมีการกำหนดเขตส่งเสริมการลงทุน และกิจการที่จะได้รับการส่งเสริมการลงทุน อันได้แก่กิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจกิจการที่ใช้ทุนแรงงานหรือบริการในอัตรา	มีเนื้อหา 11 หมวด 99 มาตรา โดยมีการกำหนดหลักการ กฎเกณฑ์ และมาตรการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการคุ้มครอง และการจัดการการลงทุนจากต่างชาติ	มีเนื้อหา 9 หมวด 26 มาตรา โดยให้การคุ้มครองทรัพย์สินในทุก ๆ ด้านเท่าเทียมกับบุคคลในชาติและไม่ใช่นโยบายกำหนดราคาสินค้าหรือบริการกับโครงการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริม พร้อมให้สิทธิประโยชน์อื่น ๆ อาทิ การยกเว้นภาษีเงินได้จากการกำไร (Tax Holiday) การยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์และวัสดุก่อสร้าง สำหรับโครงการที่ผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า และการยกเว้นอากรนำเข้าวัตถุดิบสินค้าสำเร็จรูป และส่วนประกอบสำหรับการผลิตเพื่อส่งออกและการผลิตสินค้าที่ต่อเนื่องกัน (Supporting Industry)

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
กฎหมายหลักที่บังคับใช้	กฎหมายการลงทุน เลขที่ 59/2005/QH11 พ.ศ.2544 ลงวันที่ 25 ธ.ค. 2544 (Law on Investment, No.59/2005/QH11, dated December 25, 2001)	กฎหมายการลงทุน เลขที่ 25 พ.ศ.2550 ลงวันที่ 29 มี.ค. 2550 (Law of The Republic of Indonesia Concerning Investment, No.25 of 2007 dated March 29, 2007)	กฎหมายการลงทุน ต่างประเทศ เลขที่ 21/2012 พ.ศ.2555 ลงวันที่ 2 พ.ย. 2555 (The Pyidaungsu Hluttaw Law on The Foreign Investment Law, No.21/2012 dated November 2, 2012)
1. สาระสำคัญ	มีเนื้อหา 10 หมวด 89 มาตรา โดยให้การรับประกันว่า จะให้การปฏิบัติอย่างเป็นธรรม โดยมีสาระสำคัญครอบคลุมถึง การไม่มีการยึดทรัพย์สินหรือโอนกิจการลงทุนของต่างประเทศเป็นของรัฐ ตลอดช่วงระยะเวลาของการลงทุน รับประกันการให้สิทธิการโอนย้ายไปต่างประเทศ เมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างผู้ร่วมทุน หรือระหว่างบริษัทต่างชาติกับสถาบันใด ๆ ของเวียดนาม และไม่สามารถตกลงกันได้	มีเนื้อหา 18 หมวด 38 มาตรา กำหนดนิยามของการลงทุนที่ชัดเจนและเป็นสากล ครอบคลุมทั้งการลงทุนของคนในประเทศและต่างชาติ ระบุว่า จะไม่มีการยึดกิจการเป็นของรัฐ	มีเนื้อหา 20 หมวด 57 มาตรา การจัดสรรทรัพยากรของประเทศ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของระบบเศรษฐกิจตลาด การส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนและผู้ประกอบการ และส่งเสริมกิจกรรมของผู้ประกอบการ และการดำเนินการเศรษฐกิจแบบเปิดเพื่อการค้าและการลงทุนกับต่างประเทศ การอนุญาตให้นำเงินตราต่างประเทศเข้า-ออกได้

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
1. สำคัญ (ต่อ)	สูง กิจกรรมที่ใช้ผลิตผลทางเกษตรหรือทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนนโยบายส่งเสริม กิจกรรมที่ให้การส่งเสริม เช่น ผลิตภัณฑ์การเกษตรและแปรรูป เป็นต้น		
2. การขอและการให้การส่งเสริม	โครงการที่สามารถยื่นขอสิทธิ และการส่งเสริมได้จะต้องอยู่ในเกณฑ์เป็นโครงการที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้	ผู้ลงทุนต้องยื่นคำร้องผ่านศูนย์บริการ One Stop Service ของแผนกอุตสาหกรรมและการค้า	ทุกบุคคลที่ต้องการก่อตั้งโครงการที่ได้มาตรฐานต้องยื่นเรื่องต่อสภาเพื่อการพัฒนาของกัมพูชา ภายในสามวันนับตั้งแต่สภาพิจารณาโครงการลงทุนที่ได้มาตรฐาน สภาต้องออกใบอนุญาตหรือหนังสือปฏิเสธ ถ้าสภาไม่ออกหนังสือส่งเสริมการลงทุนหรือหนังสือปฏิเสธภายในวันทำการ ถือว่าผู้ยื่นได้หนังสือส่งเสริมการลงทุนโดยอัตโนมัติตามกรอบของพระราชกฤษฎีกา

คู่มือการค้าและการลงทุน

3. สิทธิประโยชน์ด้านภาษี			
3.1 การได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	ได้รับการยกเว้นมากที่สุดไม่เกิน 8 ปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้	ได้รับการยกเว้นเป็นเวลา 2-10 ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้	ได้รับการยกเว้นภาษี เริ่มจากปีแรกที่กำไร หรือ 3 ปีหลังจากที่โครงการมีรายได้
3.2 การยกเว้นการคิดภาษีสำหรับค่าแห่งกีดกัน ค่าแห่งลิขสิทธิ์ และสิทธิอื่นๆ	ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำมารวมในการคำนวณภาษี ไม่เกิน 5 ปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้	-	โครงการการลงทุนที่ได้มาตรฐานมีเพื่อยกเว้นภาษีกำไรธุรกิจโดยต้องชำระกำไรธุรกิจในช่วงปลอดภาษีช่วงเวลาของปีแรกที่กำไรหรือ 3 ปีหลังจากโครงการลงทุนนั้นๆ ได้รับผลตอบแทนครั้งแรก

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
1. สารสำคัญ (ต่อ)			
2. การขอและการให้การส่งเสริม			
คู่มือการค้าและการลงทุน			
3. สิทธิประโยชน์ด้านภาษี			
3.1 การได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	ได้รับสิทธิพิเศษเกี่ยวกับภาษี	-	ได้รับยกเว้นเป็นเวลา 3 ปีสำหรับบริษัทต่างชาติที่ไม่ได้จดทะเบียนในสหภาพเมียนมาร์ (Non-resident foreigner) โดยเสียภาษีในอัตราร้อยละ 35 และสามารถขอขยายเวลาได้
3.2 การยกเว้นการคิดภาษีสำหรับค่าแห่งกวีตวิลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ และสิทธิอื่นๆ	ได้รับยกเว้นภาษีรายได้ สำหรับรายได้ที่เกิดจากการถ่ายทอดเทคโนโลยีทุกโครงการ	-	ได้รับสิทธิในการหักค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) ออกจากการคำนวณรายได้พึงประเมิน

หัวข้อ	ไทย	ลาว	กัมพูชา
3.3 การส่งเสริมการส่งออก	ให้ยกเว้นอากรประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ อากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบ และวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เพื่อใช้สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก อากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้าเพื่อส่งกลับออกไป และอากรขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมการผลิต	ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้า และอากรที่เก็บจากการนำเข้าอุปกรณ์ เครื่องอะไหล่ พาหนะการผลิตโดยตรง วัตถุดิบที่ไม่มีอยู่ภายในประเทศ หรือมีแต่ไม่เพียงพอ ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่นำเข้ามาเพื่อแปรรูปหรือประกอบเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อส่งออก และภาษีขาออก สำหรับผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก	ให้ยกเว้นอากรประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายอย่าง ได้แก่ อากรขาเข้าที่ผลิตตามโครงการส่งเสริมการลงทุน อากรนำเข้าที่ใช้ในการเกษตร (ยกเว้นรถแทรกเตอร์) และอากรขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมการผลิต

หัวข้อ	เวียดนาม	อินโดนีเซีย	เมียนมาร์
3.3 การส่งเสริมการส่งออก	ได้รับสิทธิพิเศษเกี่ยวกับภาษีส่งออก ระยะเวลาปลอดภาษี และการลด ภาษี	มีการคืนอากรสำหรับการนำเข้า สินค้าและวัตถุดิบเพื่อนำมาผลิต เป็นสินค้าสำเร็จรูปส่งออก ได้รับ การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษี การค้าสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยที่ซื้อใน ประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการผลิต สินค้าเพื่อส่งออก และสามารถ นำเข้าวัตถุดิบได้อย่างเสรีในการผลิต สินค้าเพื่อส่งออกหากสินค้า/ วัตถุดิบ/เครื่องจักรไม่สามารถผลิต ในประเทศได้	ธุรกิจส่งออกจะได้รับการลดหย่อน ภาษีเงินได้ 50% ของผลกำไรที่ได้ จากการส่งออกยกเว้นหรือ ลดหย่อนภาษีนำเข้าหรือภาษี ท้องถิ่นอื่นๆ (Internal Taxes) หรือทั้ง 2 ประเภทที่เก็บจากการ นำเข้าเครื่องจักรและ ส่วนประกอบอุปกรณ์เครื่องมือ ชิ้นส่วนและวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ในการ ก่อสร้างโครงการ

การสืบค้นข้อมูลกฎหมาย

3. การสืบค้นข้อมูลกฎหมาย

การสืบค้นข้อมูลกฎหมายต่างๆ สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนที่ศึกษานั้น ได้ดำเนินการสืบค้นจากข้อมูลที่เผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต และจากหน่วยงานรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง ในคู่มือฉบับนี้ได้แสดงรายละเอียดของเว็บไซต์ และตัวอย่างคำสืบค้นข้อมูลสำหรับการค้นหากฎหมายที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยแบ่งตามหัวข้อ ได้แก่ โครงสร้างหน่วยงานราชการ กฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายความปลอดภัย กฎหมายวัตถุอันตรายและสารเคมี และกฎหมายการลงทุน ซึ่งในแต่ละหัวข้อจะแบ่งหัวข้อย่อยเป็นรายการของแต่ละประเทศ

3.1 โครงสร้างหน่วยงานราชการ

ในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต สามารถค้นหาข้อมูลหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องผ่านทางเว็บไซต์ www.google.com โดยใช้คำในการสืบค้น (Keyword) ยกตัวอย่างเช่น

“structure of ministry of environment”

“organization ministry of industry”

“ministry of industry and commerce”

“investment”

“organization ministry of labour”

ตามด้วยชื่อประเทศที่ต้องการค้นหา “lao” + “Cambodia” + “Vietnam” + “Indonesia” + “Myanmar” เป็นต้น

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

<http://www.monre.gov.la/home/en>

ราชอาณาจักรกัมพูชา

<http://www.globaltimes.cn/content/813937.shtml#.UutiGj2Sx9l>

http://www.ilo.org/labadmin/info/WCMS_209354/lang--en/index.htm

<http://www.mlvt.gov.kh/index.php/en/#>

<http://www.wepa-db.net/policies/structure/chart/cambodia/maff.htm>

<http://www.wepa-db.net/policies/structure/chart/cambodia/moe.htm>

https://www.ippc.int/sites/default/files/documents/20130605/1197369058614_cambodia_201304232116en_2013060518:15--332.01%20KB.pdf

[http://en.wikipedia.org/wiki/Council_of_Ministers_\(Cambodia\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Council_of_Ministers_(Cambodia))

https://www.ippc.int/sites/default/files/documents/20130605/1197369058614_cambodia_201304232116en_2013060518:15--332.01%20KB.pdf

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

<http://english.molisa.gov.vn/Default.aspx?>

[tabid=350&TTypeID=70&temidclicked=460](http://english.molisa.gov.vn/Default.aspx?tabid=350&TTypeID=70&temidclicked=460)

[http://en.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Labour,_Invalids_and_Social_Affairs_\(Vietnam\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Labour,_Invalids_and_Social_Affairs_(Vietnam))

http://en.wikipedia.org/wiki/Government_of_Vietnam

<http://www.lamdong.gov.vn/en-US/government/Departments-branches/Pages/Department-of-Labor-War-invalids-and-Social-Affairs.aspx>

<http://www.wepa-db.net/policies/structure/chart/vietnam/dworm.htm>

<http://www.wepa-db.net/policies/structure/chart/vietnam/vepa.htm>

[http://en.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Labour,_Invalids_and_Social_Affairs_\(Vietnam\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Labour,_Invalids_and_Social_Affairs_(Vietnam))

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (ต่อ)

<http://www.moit.gov.vn/en/Pages/Organization.aspx>

http://en.wikipedia.org/wiki/Government_of_Vietnam

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

<http://www.embassyofindonesia.org/links/linkgov.htm>

<http://www.indonesia.go.id/en/ministries/ministers/state-minister-for-chairperson-of-the-national-development-planning-agency/1646-profile/277-kementerian-perencanaan-pembangunan-nasional.html>

<http://www.kemendag.go.id/en/about-us/main-office>

<http://www.depnakertrans.go.id/>

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

<http://www.wepa-db.net/policies/structure/chart/myanmar/top.htm>

<http://www.moecaf.gov.mm/>

<http://www.mol.gov.mm/en/departments/>

http://www.mewashingtondc.com/MM_Ministries_en.php

<http://www.industry.gov.mm/links.aspx?id=d2dd81d1-61ce-4aea-a9ef-5ff51b6613cc&type=Right>

<http://www.modins.net/myanmarinfo/ministry/agriculture.htm>

<http://www.modins.net/myanmarinfo/government/ministry.htm>

<http://www.modins.net/myanmarinfo/ministry/commerce.htm>

<http://www.commerce.gov.mm/en/article/bimstec>

3.2 ด้านสิ่งแวดล้อม

ในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต สามารถค้นหาข้อมูลกฎหมายสิ่งแวดล้อมผ่านทางเว็บไซต์ www.google.com โดยใช้คำในการสืบค้น (Keyword) ยกตัวอย่างเช่น

“environment protection”

“environment regulation”

“EIA regulation”

“environmental standard”

“national standard”

“wastewater standard” , “effluent standard” , “discharge standard”

“air emission standard”

“noise standard”

“Vibration level”

“contamination threshold”

ตามด้วยชื่อประเทศที่ต้องการค้นหา “lao” + “Cambodia” + “Vietnam” + “Indonesia” + “Myanmar” เป็นต้น

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

http://www.ilp.gov.la/Lao_Law_Eng.asp.

<http://faolex.fao.org/docs/pdf/lao89474.pdf>.

<http://www.forestcarbonasia.org/other-publications/land-law-no-04-na-lao-pdr/>.

ราชอาณาจักรกัมพูชา

http://www.vertic.org/media/National%20Legislation/Cambodia/KH_Sub-decree%20No%2036%20on%20Solid%20Waste%20Management.pdf

<http://www.opendevdevelopmentcambodia.net/laws-regulations/>

http://cambodia.ohchr.org/klc_pages/klc_english.htm (ภาษาเขมร)

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

<http://www.moj.gov.vn/vbpq/en/Pages/vbpq.aspx?loaivb=Law.>

<http://www.vietnam-redd.org/Upload/CMS/Content/Library-GovernmentDocuments/52-2005.QH11.pdf>

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

<http://www.laohamutuk.org/Oil/Power/IndonEnvironLaw1997-23En.pdf>

<http://www.icem.com.au/documents/biodiversity/bioplan/indonesia.pdf>

<http://www.aecen.org/eia/indonesia>

http://faolex.fao.org/cgi-bin/faolex.exe?rec_id=002451& database =faolex&search_type=link&table=result&lang=eng&format_name=@ERALL

http://www.jica.go.jp/english/our_work/social_environmental/archive/pro_asia/c8h0vm00006zzjk1-att/indonesia_13_01.pdf

[https://deq.state.ms.us/mdeq.nsf/8f3cca80758d46df86256c080014bab8/cf69a124d4404ed286257bba007713a6/\\$FILE/Title%2011%20Part%203%20-%20HazWaste.pdf](https://deq.state.ms.us/mdeq.nsf/8f3cca80758d46df86256c080014bab8/cf69a124d4404ed286257bba007713a6/$FILE/Title%2011%20Part%203%20-%20HazWaste.pdf)

3.3 ด้านความปลอดภัย

ในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต สามารถค้นหาข้อมูลกฎหมายความปลอดภัยผ่านทางเว็บไซต์ www.google.com โดยใช้คำในการสืบค้น (Keyword) ยกตัวอย่างเช่น

“labour regulation”, “labour law”

“occupational health and safety law”

“work safety law”

ตามด้วยชื่อประเทศที่ต้องการค้นหา “lao” + “Cambodia” + “Vietnam” + “Indonesia” + “Myanmar” เป็นต้น

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

http://www.ilp.gov.la/Lao_Law_Eng.asp.

ราชอาณาจักรกัมพูชา

http://www.ilo.org/safework/countries/asia/cambodia/WCMS_187746/lang-en/index.htm.

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

<http://www.moj.gov.vn/vbpq/en/Pages/vbpq.aspx?loaivb=Law>.

http://www.ilo.org/dyn/natlex/natlex_browse.details?p_lang=en&p_country=VNM&p_classification=01.02&p_origin=COUNTRY&p_sortby=SORTBY_COUNTRY.

<http://aseanlabour.weebly.com/papers--presentations.html>

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

http://www.ilo.org/asia/WCMS_115382/lang--en/index.htm.

<http://www.ilo.org/global/lang--en/index.htm>

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

www.menschenrechte.uzh.ch/

www.jniosh.go.jp/icpro/jicosh-old/

<http://aseanlabour.weebly.com/>

<http://www.mol.gov.mm/en/departments/factories-general-labour-laws-inspection-dept/fglid-main-function/>

3.4 ด้านวัตถุอันตรายและสารเคมี

ในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต สามารถค้นหาข้อมูลกฎหมายด้านวัตถุอันตรายและสารเคมีผ่านทางเว็บไซต์ www.google.com โดยใช้คำในการสืบค้น (Keyword) ยกตัวอย่างเช่น

“chemical law”

“toxic substances law”

“GHS regulation”

“registration chemical list”

“chemical management”

ตามด้วยชื่อประเทศที่ต้องการค้นหา “lao” + “Cambodia” + “Vietnam” + “Indonesia” + “Myanmar” เป็นต้น

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

http://www.ilp.gov.la/Lao_Law_Eng.asp.

ราชอาณาจักรกัมพูชา

<http://www.fao.org/docrep/008/af340e/af340e07.htm>.

http://www.who.int/ipcs/publications/pesticides_hazard_2009.pdf.

<http://www.cambodiainvestment.gov.kh/category/law-regulation/page/7>.

<http://banlaw.net/directory.php?action=detail&nid=36>.

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

<http://www.moj.gov.vn/vbpq/en/Pages/vbpq.aspx?loaivb=Law>.

<http://asemconnectvietnam.gov.vn/lawdetail.aspx?lawid=406>.

<http://www.moit.gov.vn/vn/Pages/ChiTietVanBan.aspx?viD=13179>.

<http://vietnamese-law-consultancy.com/english/content/browse.php?action=shownews&topicid=842>.

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

http://www.embassyofindonesia.org/ina-usa/economy/pdf/laws/Law_on_Regional_Administration.pdf.

http://hukum.unsrat.ac.id/pp/pp_74_2001_1.pdf.

http://hukum.unsrat.ac.id/pp/pp_74_2001_2.pdf.

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

<http://caexpo.gxciq.gov.cn/html/2011-01/369.htm>.

3.4 ด้านการลงทุน

ในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต สามารถค้นหาข้อมูลกฎหมายการลงทุนผ่านทางเว็บไซต์ www.google.com โดยใช้คำในการสืบค้น (Keyword) ยกตัวอย่างเช่น

“investment law”

“investment promotion”

“tax law”

“patent protection”

ตามด้วยชื่อประเทศที่ต้องการค้นหา “lao” + “Cambodia” + “Vietnam” + “Indonesia” + “Myanmar” เป็นต้น

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

[https://www.kpmg.com/TH/en/IssuesAndInsights/ArticlesPublications/](https://www.kpmg.com/TH/en/IssuesAndInsights/ArticlesPublications/Documents/Special_interests/Laos/InvestmentinLao2009.pdf)

[Documents/Special_interests/Laos/InvestmentinLao2009.pdf.](https://www.kpmg.com/TH/en/IssuesAndInsights/ArticlesPublications/Documents/Special_interests/Laos/InvestmentinLao2009.pdf)

[http://www.ilp.gov.la/Lao_Law_Eng.asp.](http://www.ilp.gov.la/Lao_Law_Eng.asp)

ราชอาณาจักรกัมพูชา

[http://www.phnompenh.gov.kh/user_download_file.php?f=investment-law-in-cambodia-126440066890196.pdf&key_unique=126440066890196.](http://www.phnompenh.gov.kh/user_download_file.php?f=investment-law-in-cambodia-126440066890196.pdf&key_unique=126440066890196)

<http://www.opendevelopmentcambodia.net/laws-regulations/>

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

[http://www.vietnamlaws.com/freelaws/Lw59na29Nov05CIL%5B10Apr06%5D.pdf.](http://www.vietnamlaws.com/freelaws/Lw59na29Nov05CIL%5B10Apr06%5D.pdf)

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

http://www.bphn.go.id/eng/Investment_Law_Number_25-2007.pdf.

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

www.moj.go.jp/content/000112674.pdf.

หรือสามารถหาข้อมูล หรือรายงานการศึกษาเพิ่มเติมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)
- สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
- หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)